

વિષય-પરિચય.

૧ શ્રી મહાવીર-જિનવંદન.	લે. શાહંબાણુમાલ પાનાચંદ.	...	...	૯૯
૨ અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.	મુનિ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ...	...	...	૧૦૦
૩ અધ્યાત્મજ્ઞાન યાને બ્રહ્મવિદ્યા.	લે. વીરકુમાર...	...	...	૧૦૬
૪ મદ-માન-અભિમાન.	લે. આત્મવલ્લભ...	...	...	૧૧૨
૫ જૈન-આચાર ...	શુદ્ધ આચાર ઇચ્છક...	...	...	૧૧૪
૬ શ્રી ઉપમિતિભવપ્રપંચાકથાનું ભાષાંતર	...	...	...	૧૧૮
૭ સ્વીકાર અને સમાલોચના.	...	...	...	૧૨૧
૮ વર્તમાન જૈન સમાચાર.	...	...	...	૧૨૩

જલદી મંગાવો.

થાડી નકલો સીલીકે છે.

જલદી મંગાવો.

“ નવું પ્રકટ થતું જૈન સાહિત્ય. ”

૧ બૃહતકંડપસૂત્ર—પ્રથમ ભાગ. ફોર્મ ૩૮ સવાત્રણશેઠ પાનામાં, બેંકલેઝર ઉચી જાતના પેપરે ઉપર. કિંમત ચાર રૂપીયા.

૨ શ્રી કર્મગ્રંથ (ચાર) શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત (સ્વોપચ) ટીકા સહિત—બત્રીશ ફોર્મ પોષ્ટાત્રણશેઠ પાના (સૂપરરોયલ આઠ પેજ સાઇઝ) કોક્ષલીલેઝર કિંમતી કાગળો ઉપર અને ગ્રંથો મુબઇ શ્રી નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં શાસ્ત્રી સુંદર વિવિધ ટાઇપેથી છપાવેલ છે. બાર્ડેશીંગ (પુઠા) પાકું સુશોભિત ટકાઉ કપડાથી તૈયાર કરાવવામાં આવેલ છે. કિંમત ત્રણ રૂપીયા. (પોસ્ટેજ ભુદું).

કૃપાળુ મુનિરાજે શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ અને શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજના સંશોધન વજેરે અથાગ પરિશ્રમના ફળરૂપે આવું ઉચ્ચ સાહિત્ય પ્રગટ થાય છે. વિશેષ પરિચય હવે પછી.

ગુજરાતી ભાષાના ગ્રંથો.

શ્રી પ્રભાવકચરિત્ર. (જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથ.)		...	૨-૮-૦
શ્રી પેથડકુમાર ચરિત્ર. (, ,)			૧-૦-૦
શ્રી ધર્મ પરીક્ષા.		૧-૦-૦	શ્રી સુરસુંદરી ચરિત્ર.... છપાય છે.
શ્રી મહાવીરચરિત્ર.		છપાય છે.	શ્રી શ્રીપાળરાજાનો રાસ.... ”

ભાવનગર—આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.

આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજના પદ્ધર

અજ્ઞાનતિમિરતરણી; કલિકાલકલ્પતરૂ—

શ્રીમદ્ ૧૦૦૮ શ્રી વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજ.

શ્રી સિદ્ધાચળજીમાં સૂરિજીના સ્વાગતની સ્તુતિઓ.

ભક્તિ દર્શન.

પધારો વલ્લભ સૂરિવર રાજ; અમારો ભાગ્યોદય છે આજ.

જીવન ધન સમ જગ પૂજ્ય છે, આત્મયોગી સ્વરૂપ;

શાન્ત વિચારક સમાજતારક, નિર્માણ ભાવ સ્વરૂપ—

ઝીલજો વંદન હો મુનિરાજ.

જ્ઞાન પર્વના પરમ પ્રવર્તક, આગમ અંગ સુબન;

સમાજને ભગૃત કરનારા, પ્રગતિવંત મહાન—

અમર હો કીર્તિવંત મહારાજ.

ત્યાગ રંગથી ઝળહળતા, જૈન-જગતના સંત;

વંદન કરીએ પ્રેમે આજે, યશભીના ગુણવંત—

તમારો અચળ દિવ્ય પ્રતાપ

શ્રી વિજયાનંદસૂરિના પગલે—

એ વિજયાનંદસૂરિ મહાન હતા, આ વલ્લભ એના પગલે છે.

એ લેખ તેજ ભરપૂર હતા, આ વલ્લભ ત્યાગને પથે છે.

એ ધર્મધુરંધર વીર હતા, આ શાંત સદા ગંભીર દીશે.

એને પગલે પાવન જ્યોત હતી, આને પગલે સમાજ ઉત્થાન છે.

એ વિશ્વ વિજયતા કહેવાતા હતા, આ પ્રાણપ્રણેતા કહેવાય છે.

એ શાસ્ત્ર ધર્મ પ્રચુર હતા, આનું જ્ઞાન અટુલ ગણ્યે છે.

એ પંખખતણા ચમકાર હતા, આને શબ્દે ચમકાર દીશે.

એ જૈન સમાજના જીવન હતા, આ વલ્લભ જૈન-જવાહીર છે.

એ સૂર્યનો અસ્ત અંકાળે થયો, ત્યારે સૂર્ય ખીજે અહીં પ્રગટે છે.

ઊર ઊરમાં આત્મારામ રહ્યો, ગૃહ ગૃહમાં વલ્લભ નામ રહ્યો.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વન્દે વીરમ્ ॥

ભાવયેદ્યથાસદ્ગુરુમ્ । મૈત્રીં સર્વસત્ત્વેષુ । જ્ઞમેડહં સર્વસત્ત્વા-
નામ્ । મૈત્રી મે સર્વસત્ત્વેષુ । વૈરં મમ ન કેનચિદિતિ ॥ પ્રમોદં ગુણા-
ધિકેષુ । પ્રમોદો નામ વિનયપ્રયોગઃ । વન્દનસ્તુતિવર્ણવાદવૈયાવૃત્ત્યકર-
ણાદિભિઃ સમ્યક્ત્વજ્ઞાનચારિત્રતપોડધિકેષુ સાધુષુ પરાત્મોભયકૃતપૂજા-
જનિતઃ સર્વેન્દ્રિયાદિભિર્વ્યક્તો મનઃપ્રહર્ષ इति ॥ કારુણ્યં ક્લિશ્યમાનેષુ ।
કારુણ્યમનુકંપા દીનાનુગ્રહ इत्यનર્થાન્તરમ્ ॥ તન્મોહાભિભૂતેષુ મતિશ્રુત-
વિમ્ભગ્જ્ઞાનપરિગટેષુ વિષયતર્ષાગ્નિના દન્દહ્યમાનમાનસેષુ હિતાહિતપ્રાપ્તિ-
પરિહારવિપરીતપ્રવૃત્તિષુ વિવિધદુઃસ્વાર્દિતેષુ દીનકૃપણાનાથબાલમોમુહવૃદ્દેષુ
સત્ત્વેષુ ભાવયેત્ ॥ તથાહિ ભાવયન્ હિતોપદેશાદિભિસ્તાનનુગૃહ્ણાતીતિ ॥
માધ્યસ્થ્યમવિનેયેષુ । માધ્યસ્થ્યમૌદાસીન્યમુપેક્ષેત્યનર્થાન્તરમ્ ॥

તત્ત્વાર્થભાષ્ય - સપ્તમ અધ્યાય.

પુસ્તક ૩૧ } વીર સં. ૨૪૬૦. માર્ગશિર્ષ આત્મ સં. ૩૮ } અંક ૧ મો.

શ્રી મહાવીર-જિન વંદન.

(રાગ-શુદ્ધ કલ્યાણ, તાલ ત્રિતાલ.)

વંદો ભવી ત્રિશલા નંદના,
પ્રભુ પૂર્ણ કરો મન-ભાવના.....વંદો ભવીં
એ પ્રભુ સેવત, સખ દુઃખ ભવત;
કીર્તિવંત મહાવીરા વંદો ભવીં
દેવા ! દુઃખ હરો તુજ ખાલના,
એ પ્રભુ ભજત, સખ દુઃખ હરત,
સેવો ભવી મહાવીરા ... વંદો ભવીં

શાહ બાબુલાલ પાનાચંદ.

(નડોદકર)

૧૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

(ઐતિહાસિક દૃષ્ટિએ.)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૬૧ થી ૨૩૨)

અમે પાવાપુરીજી આદિ તીર્થોની પુનઃ યાત્રા કરી પહાડને રસ્તે બધું જોતા જોતા નવાદાની સડકે થઇ ગયાજી થઇ ભદ્રિલપુર ગયા.

ગયાજી.

પાવાપુરીથી ઉત્તરે ૩૬ માઇલ ગયાજી છે, તેમજ બનારસથી કલાકત્તા જતાં વચમાંજ ગયા જંકશન આવે છે. વૈષ્ણવો અને શૈવોનું મોટું તીર્થધામ છે. કલ્પના કિનારે પોતાના પૂર્વજોને પિતૃપિંડ દેવા અનેક ભક્તો આવે છે. અહીં પંડાઓનું અધિક જોર છે. ઘણા ખરા માલેતુજાર છે. આ પંડાઓએ તીર્થોનું વાતાવરણ એટલું ગલીચ અને હીન કરી નાખ્યું છે કે સારા માણસો અહીં આવતાં અચકાય, પણ છતાં ય એજ અન્ધ પરંપરા અને અન્ધશ્રદ્ધા ચાલી આવે છે. રોજ હજારો રૂપિયા તેમને મળતા હશે. અહીં એક પાદુકા છે અને વિષ્ણુની મૂર્તિ છે, ત્યાં પિતૃપિંડ અપાય છે. પંડાઓને ત્યાંનું બધું ધન મળે છે. પિંડ પાછળ હજારો રૂપિયા ખર્ચનારા હિન્દમાં પડ્યા છે. મોતી અને હીરાની માળાઓ રેશમી વસ્ત્રો અને અનેક કિમતી દાગીના મળે છે. આમાં કોઇ ડીંખળી ગ્રાહક આવ્યો હોય તો આઠ, દસ પંડાઓને એકઠાં કરી બધાની સાથે વાતો કરી પોતાનું કામ કરવા તૈયાર કરે. પછી બધા ભોગા થઇ મારામારી કરે, ઘોડાખાજી ઉડે, હરામના માલનું પરાક્રમ દાખવે અને ગ્રાહક—પ્રેક્ષકો તાલી પાડતા હશે. પંડાઓને ખેવકુક્ર બનાવી રસ્તો માપી જાય. અહીં બ્રાહ્મણોનું જોર છે. શ્વેતાંબર જૈનનું એક પણ ઘર નથી. દિગંબર જૈનો વસે છે, એક મંદિર પણ છે. આપણા સાધુઓને ઉતરવાના સ્થાનની પણ મુશ્કેલી પડે છે. અહીંથી બુદ્ધગયા સાત માઇલ છે.

બુદ્ધગયા.

બુદ્ધગયામાં પણ હજારો યાત્રી આવે છે, શું બૌદ્ધ કે હિન્દુ બધાય આવે છે. અનેક ધર્મશાળાઓ છે, સેંકડો બાવા-સાધુઓ ત્યાં પડેલાં હોય છે. બૌદ્ધો માટે ત્યાંની મ્યુનીસીપાલીટીએ એક વિશાલ સુંદર ધર્મશાળા બંધાવી છે. પુષ્કળ બૌદ્ધયાત્રીઓ આવે છે અને જાય છે. રોજ નાનકડા મેળા જેવું રહે છે. અહીં અમને ઉતરવાની મુશ્કેલી પડી હતી. બુદ્ધગયાના મંદિરનો વહીવટ શ્રીમાન શંકરાચાર્યજી કરે છે. તેઓ બહુ જ ભલા અને સજ્જન માણસ છે. તેમણે અમને પોતાના મઠના એક ભાગમાં ઉતરવાનું સ્થાન આપ્યું. શંકરાચાર્યજી એટલે બીજો રાજા સમજી લ્યો. રાજસત્તા પોતાનું ગૌરવ ટકાવી રાખવા જે વ્યવસ્થા અને વહીવટ કરે તે બધું અમે અહીં જોયું. ક્યાં ભારતની એ ત્યાગી નિષ્પરિચ્છી સાધુ સંસ્થા અને ક્યાં આજની આ પરિગ્રહધારી સત્તાની મૂર્તિ સમા શંકરાચાર્યજીની સાધુ સંસ્થા. તેમનો તુમાર, તેમનું ગૌરવ, પરિગ્રહ, વહીવટનો પ્રપંચ અને સત્તાનો શોખ જોઇ તમને એમ ન લાગે કે આ કોઇ ધર્મગુરુ છે. તેઓને

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

૧૦૧

ધર્મગુરુપદ કરતાં રાગમહારાજનું પદ સુંદર શોભે તેમ હતું. અસ્તુ. માણસ મળતાવડા, અને પ્રેમી છે. જ્યોરે અમે તેમને મળ્યા; તેમણે કહ્યું હતું “ હું આપની સાથે જૈન ધર્મ સંબંધી ચર્ચા કરવા માંગું છું. જૈન ધર્મ પ્રત્યે પ્રેમ છે—માન છે. તેમની સાથે ચારથી પાંચ કલાક વાર્તાલાપ ચાલ્યો. સ્યાદાદ માટે ઘણો વાદ થયો તેમજ તીર્થંકર માટે પણ તેમને ઘણી શંકાઓ હતી. જગતકર્તા સિવાય તો ચાલે જ કેમ? અમે જૈન ધર્મના સિદ્ધાંત અને દૃષ્ટિબિન્દુ સમજાવ્યાં. સ્યાદાદમાં તો તેમને રસ પડ્યો પણ જગત કર્તાવિશિષ્ટતા દલીલો તેમને ન ગમી, અન્તમાં કહે—સબ સબ કા સિદ્ધાન્ત હૈ, સબ સબ કી માન્યતા હૈ । પછી અમે ધીમે રહીને પૂછ્યું આ બુદ્ધગયા તો બૌદ્ધોનું પવિત્ર સ્થાન છે આ વિશાલ ગગનચુમ્બી મંદિર પણ બૌદ્ધોનું છે એમ અમે સાંભળ્યું છે. તેમણે હસીને જવાબ આપ્યો “ તે વાત તદ્દન જુદી છે. અમે બૌદ્ધાવતાર માનીએ છીએ, અને આ મંદિર સનાતનધર્મી... ..રાગજે બંધાવેલ છે. અમારી પાસે તેના સજ્જડ પુરાવા છે. બૌદ્ધો ફોગટનું લઈ પડ્યા છે. ” પછી અમે તે મંદિર જોવા ગયા. મંદિર વિશાલ અને ઉન્નત છે. પ્રાચીન બાંધણી અને રચના તેની મહત્તામાં વધારો કરે છે. શાંત પ્રગાઠ, ગંભીર મોટી બુદ્ધદેવની મૂર્તિ બેઠી છે. શિલ્પકારે બુદ્ધદેવના હૃદયંગત ભાવોનું સફલતા પૂર્વક પ્રદર્શન કરાવ્યું છે. પોતાની સંપૂર્ણ કળાનો ઉપયોગ કરી સિદ્ધહસ્ત બનેલ છે. મંદિર સાત માળ ઊંચું છે. ત્રણ માળ સુધી ઉંચે જવાય છે. પછી તો શિખરોના આકાર જ છે. પરંતુ અહીં એક વાત જરૂર ખટકી; જૈન મંદિરોની જે સ્વચ્છતા સુંદરતા અને સુઘડતા છે તેનો જોટો બીજો નહિ જ મલે. અહીં પણ સ્વચ્છતાનું નામ ન મળે. દુનિયાના બૌદ્ધોનું તીર્થંકર ગન્દુ, ઘીના ડાઘ અને ચિકણાદિથી બેહુન્દુ લાગે છે. ચાલતાં ચાલતા પડગાનો ભય લાગે જૈનોનાં તીર્થોમાં જૂવો. તારંગા, આણુ કે માણેકસ્વામિ, સિદ્ધાચલ, ગિરનાર કે શંખેશ્વરજી ગમે ત્યાં જુવો પવિત્રતા, સુંદરતા, સ્વચ્છતા અને સુઘડતા ઠાંસી ઠાંસીનેભરી હોય છે.

અહીં અમને નેપાલભૂતાનના, સિલોનના અને રંગુનના બૌદ્ધ સાધુઓ મળ્યા. તેમના આપસમાં પણ અનેક નાના નાના ધાર્મિક મતભેદો અમે ત્યાં જોયા. તેમાં નેપાલી સાધુ બહુ જ ભલા અને ભોળા લાગ્યા. અમને જોઈ ગાંડાધેલા થઈ ગયા. ઓહો હો ! જૈન સાધુ-ધુ. ટુંમ મહાવીર કે સાધુ-દુ. તેમાં એક સાધુએ તો હાથ લાંબો કરી ઓધાની-ભગવાન મહાવીરના ધર્મધ્વજની માગણી કરી, અમે કહ્યું કે જેઓ જૈન શ્રમણ-નિર્ગ્રંથ બને છે તેમને જ આ ઓધો અને ડાંડો અપાય છે ત્યારે તેમણે કહ્યું કે-હું એક વાર જરૂર જૈન સાધુ-નિર્ગ્રંથ થઈશ. આ વસ્તુ (ઓધા) પ્રત્યે મને બહુ જ પ્રેમ અને ભક્તિ ઉત્પન્ન થાય છે. એનો ઓધા પ્રત્યે અટલ પ્રેમ જોઈ અમે પણ કાણુ વાર મુંઝાયા. અમે ત્યાં સુધી ત્યાં ફર્યા ત્યાં સુધી તેમણે અમારો ઓધો જ જોયા કર્યો. ભદ્રિક પરિણામી અને સરલતાની મૂર્તિ જેવા તેઓ હતા. તેઓ ન સમજે પુરી હિન્દી ભાષા કે અમે ન સમજીએ તેમની નેપાલી ભાષા. માત્ર અમુક ઇંગ્લિશ સંજ્ઞાથી ઐદમ્પર્ય સમજાવું. તેઓ બિચારા પરાણે પરાણે ભાંગ્યુ ટુટ્યું હિન્દી બોલતા. આકી સંજ્ઞાથી અમે તેમજ તેઓ એક બાબતનું કહેવાનું સમજી જતા.

એક રંગુની સાધુ લગાર અહંભાવી અને આચ્છી દેખાયા. જૈનો વિરૂદ્ધ ત્રિપીટકમાં

૧૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વાંચેલી એક વિરોધી કથા ભાંગી ટુટી હિન્દીમાં કહી સંભળાવી. અમે તેમને સત્ય સમજાવી મૂળ કથાનો આશય સમજાવ્યો પણ એ કેમ માને ? ભગવાન મહાવીર અને તેમના ધર્મ માટે હૃદયમાં જે આગ ભરી હતી તે ભડકવા માંડી. અમે પણ ઉત્તર આપતા જતા હતા. અન્તે તે તો ઉઠીને ચાલ્યા જ ગયા. એને તો એમજ હતું કે તમે મારું સાંભળો છું તમારું ન સાંભળું. અમે કહ્યું એ ન્યાય નથી. આ સિવાય બીજી પણ ઐતિહાસિક ચર્ચા ચાલી હતી. ભગવાન મહાવીરને નિગ્ગાંઠનાથપુત્ર-નાથપુત્ર તરીકે બહુ સારી રીતે ઓળખે છે. બીજે દિવસે અમે ભદ્રિલપુર જવા વિહાર કર્યો ત્યાંથી ૧૪ માઈલ દૂર ડોભી ગયા ત્યાં ડાક બંગલામાં ઉતર્યો. ભદ્રિલપુર જવાનો રસ્તો શોધવા માંજો જેને પૂછીએ તે બધાય જુદો જુદો રસ્તો બતાવે. અન્તે યુદ્ધગયામાં શંકરાચાર્યજીએ જે રસ્તો બતાવ્યો હતો તે જ રસ્તો ટુંકો હતો. અમે પણ તે જ માર્ગ લીધો.

ભદ્રિલપુર

એક દ્વસ્ત જૈન તીર્થ.

અહીં શીતલનાથ પ્રભુનાં ચાર (ચવન, જન્મ, દીક્ષા અને કેવળગાન) કલ્યાણક થયાં છે. અન્તીમ તીર્થપતિ શ્રી મહાવીરદેવે અહીં ચાતુર્માસ કર્યું છે. મહાસતી પરમ આહર્તોપાસિકા-શ્રાવિકા સુલસાને અંગઝદારા સંદેશ-ધર્મલાભ મોકલ્યો હતો. આવી રીતે આ સ્થાન અત્યંત પ્રાચીન અને પુનિત છે, કિન્તુ અધુના આ સ્થાનને ભદ્રિલપુર તરીકે કોઇ ઓળખતું નથી. હાય ! કાલચક્રના સપાટામાંથી કોણ બચ્યું છે કે આ નગરી પણ બચે ? અમે ભદ્રિલપુર જવા જંગલના ટુંકા રસ્તે ચાલ્યા, પરન્તુ અધ-વચ્ચે ભયંકર અરણ્યમાં અમે ભૂલા પડ્યા-માત્ર અમે ત્રણ જણ હતા કોઇ માણસ પણ ન મલે. રસ્તે જતાર કે આવતાર પણ કોઇ ન મલે. જે સ્થાને અમે ૮-૯ વાગે પહોંચવાની ધારણા રાખતા ત્યાંજંગલમાં ૧૧ વાગ્યા. ગરમી કહે મારું કામ. તરસ લાગેલી. થોડું પાછા વળી દૂરથી ખેતરમાં આદમી દેખાતા ત્યાં ગયા. બહુ મુશ્કેલીથી રસ્તો મળ્યો એક વાગે આઠ દસ ઝુંપડાંવાળું ગામ આવ્યું જેને અત્યારે હુટવરીયા કહે છે. ગામમાં આઠ દસ ઝુંપડાં એજ મકાનો કે ધર્મશાલા હતાં. ઉતરવા માટે ક્યાંય સ્થાન નહતું. ત્યાં એક પોલીસ ચોકી દેખી. પણ વિચાર્યું ચાલો પહાડ પાસે ક્યાંક ધર્મશાળા હશે. બે માઈલ ચાલી ત્યાં ગયા. માત્ર વડનાં ઝાડ ધર્મશાળારૂપે હતાં. ધર્મશાળા તો ખંડિયેર રૂપે ઉભી હતી. ઝાડ નીચે રાત કોઇ રહેતું નહિ. જંગલનો મામલો, ડર જેવું ખરું, અમે થાક્યા-પાક્યા બેસવાનો-વિશ્રાંતી લેવાનો વિચાર કર્યો પરન્તુ ત્યાં તો પહાડ ઉપરથી માણસો બકરાનાં કપાયેલાં ધડ લઇ લોહીથી ખરડાયેલા, લોહીનાં ટીપાં જમીન ઉપર પડતાં હતાં અને આવી પહોંચ્યા. અમને પ્રથમ બહુ આશ્ચર્ય થયું પણ આજે ... સાતમ અને વાર...હતો. દેવીને બલિ ચડે છે તેના દિવસ હતો. અમે થોડો ઉપદેશ શરૂ કર્યો પણ અમારું ત્યાં કાંઈ ન ચાલ્યું. અન્તે અમે ઉઠી પુનઃ ગામમાં આવી પોલીસ ચોકીમાં જિતારો કર્યો.

બીજે દિવસે પહાડ ઉપર ચઢ્યા ચઢાવ કહીણ અને મુશ્કેલીભર્યો છે. પહાડ બહુ ઉંચો નથી પરન્તુ વચમાં રસ્તો જ ખરાબ છે. જેમ તેમ કરી ઉપર પહોંચ્યા ત્યાં સામે જ એક ઝાડના થડમાં જિનવરેંદ્રની ખંડિત મૂર્તિ જોઇ. ત્યાં સામે એક

અમારી પૂવંદેશની યાત્રા.

૧૦૩

માતા-દેવીનું મંદિર છે જ્યાં બકરાં અને પાડાનો બલિ દેવાય છે. મંદિરની બહાર યોગાન છે જ્યાં ઝાડના થડમાં રહેલ જિનેશ્વરની મૂર્તિની દષ્ટિ દેખાય છે. ત્યાં જ વધ થાય છે. અહિંસાના અવતાર, કરુણાસાગર સામે નિર્દોષ પશુઓનો બલિ દેવાય એ પણ અવધિ જ લેખાય ! તે દિવસે આવેલ બકરાંને અમે તેમના માલિકોને અને પંડાઓને સમજાવી જીવિતદાન આપ્યું. નવ બકરાં જીવતાં ઘેર ગયાં પંડાઓને ધણું સમજાવ્યું કે આ જૈનોનું સ્થાન છે. અહિં હિંસા ન થાય પણ તેમણે કહ્યું કે-આના ઉપર અમારા સો ધરની રોજી છે તેનું કેમ ? આ દેવી પણ જૈનશાસનદેવી જ છે. યદિ અહીં પુનઃ જીર્ણોદ્ધાર થાય તો પંડાઓ માને તેમ છે. ત્યાંથી આગળ થોડે દૂર એક મોટું વિશાલ સરોવર છે, જેમાં લાલ-કમલો થાય છે. ખીચતળાવમાં જિનેશ્વરની પાદુકાવાળો મોટો પથ્થર છે. પાવાપુરીના જલ-મંદિરનું અનુકરણ છે પરંતુ જૈનોના આવગમનના અભાવે તે કાર્ય પૂરું નથી થયું, ત્યાંથી ઉપર ખીજ પહાડી ઉપર ગયા ત્યાં ખંડિત જિનમંદિર અને મૂર્તિ જોઈ. ત્યાંથી આગળ જતાં પહાડમાં ટ્રેલેલી દસ શ્વે. જિનમૂર્તિઓનાં દર્શન કર્યો. આખા પહાડમાં આ સ્થાન શુદ્ધ અને પવિત્ર છે. કોઈ રડયોખડયો યાત્રી આવે છે. મૂર્તિઓ નાની પણ સુંદર છે. આ સ્થાનથી પણ ઉપર થોડેદૂર આકાશવાણીનું સ્થાન છે. આખા પહાડમાં ઉંચામાં ઉંચું સ્થાન આજ છે. જાણે આકાશ સાથે વાતો કરતું હોય તેવું દેખાય છે. ઉપર ચઢવામાં જાનના તુકશાન થાય તેવું છે. સાહસ કરી ભક્તિ અને પ્રેમથી પ્રેરાઈ અમે ઉપર ચઢ્યા શાસનદેવીની કૃપાથી વાંધો તો ન આવ્યો પરંતુ ઉતરતા તો યાદ કરી ગયા. સિંધુ નીચે ઉતરવાનું, લપસે તો ખીણમાં જ પડે. ઉપર જિનેશ્વરની પાદુકા છે. અહીં પ્રભુ એ ઉપદેશ આપેલો અને ઉંચામાં ઉંચું સ્થાન છે એટલે આકાશવાણી કહે છે. ત્યાંથી નીચે ઉતરી ત્રણ પહાડી વટાવી સામેની પહાડી તરફ ગયા, જ્યાં એક ગુફામાં નવફણાવાળી શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુની મૂર્તિ છે. અજ્ઞાનલોકો તેને ભૈરવજી કહી સિંદુરથી પૂજે છે, નારીયેલ ચઢાવે છે. અહીં હિંસા નથી કરતા. મૂર્તિ બહુ જ ચમત્કારી માને છે. મૂર્તિ બહુ સુંદર, પ્રભાવશાલી, તેજસ્વી, ભવ્ય અને ઝનોહર છે. હૃદય ઉપર શ્રીવત્સ છે, નીચે એ બાજુ સિંહ, વચમાં ધર્મચક્ર (આવી મૂર્તિઓ મથુરાના કંકાલીટીલામાંથી ધણી નીકળી છે જે અત્યારે લખનૌ અને મથુરાના મ્યુઝીયમમાં છે. કુશાનકાલીન કહેવાય છે.) તેના ઉપર નાગરાજ (સર્પ)નું સુંદર આસન બનાવ્યું છે. શીઘ્રકારે પોતાની સંપૂર્ણ કલાનો ઉપયોગ કરી આસન બનાવ્યું છે અને તે એવી કુશલતાથી કે લંછન પણ જણાય અને આસન પણ બને. દરવર્ષે હજારો યાત્રી અહીં આવી યથાશક્તિભક્તિથી પ્રભુચરણે ધન ધરે છે, નૈવેદ્ય ચઢાવે છે અને સિંદુરથી પૂજે છે. ત્યાંય થોડે નાની ગુફામાં એક નાની જિન-મૂર્તિ છે. ખંડિત છે. લોકોએ અજ્ઞાનતાથી સિંદુરના થથેડા કરી આકૃતિ બગાડી નાંખી છે. ત્યાંથી પુનઃ એ રક્તરંજિતસ્થાને આવ્યા. પંડાઓને ઉપદેશ તો સારી રીતે આપ્યો હતો. કહ્યું કે-આ જૈનશાસન દેવી છે તેની સામે આ પાપલીલા ન હોય પરંતુ રસેન્દ્રિયના ગુલામ ભૂદેવોએ જ્યાં પોતાના સ્વાર્થ ખાતર જ આ પાખંડ ચલાવ્યું છે ત્યાં ઉપદેશ પણ ફેટલી ધરી ટકવાનો હતો ? અમારી સાથે આવેલા એક સિપાઇએ કહ્યું કે અહીં ધણી જૈનમૂર્તિઓ હતી પરંતુ આ પંડાઓએ ધણી તોડીફોડી નાંખી દીધી છે. તેમનું ચાલે તો

૧૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હાલમાં જેટલી મૂર્તિઓ છે તે પણ ન રાખે પરંતુ કેટલીક પહાડમાં કાતરેલી છે; અને જે છૂટક છે ત્યાં ચમત્કાર છે. આવક પણ આવે છે એટલે આ થોડી મૂર્તિઓ રાખી છે,

આ હટવરીયા ગામ અને પહાડ કલકત્તાના સુપ્રસિદ્ધ દાનવીર બાબુ રાયબદ્રી-દાસ મુકીમે ખરીદી લીધેલ છે, એટલે શ્વેતાંબર જૈન તીર્થ છે. આમાં શ્વેતાંબર જૈન સંઘે ખુશી થવા જેવું છે. પરંતુ આ ખ્વસ્ત તીર્થનો ઉદ્ધાર કરવાની પરમ આવશ્યકતા છે. નવીન તીર્થ કરતાં પ્રાચીન તીર્થના જીર્ણોદ્ધારમાં ઘણું ફલ છે. તેમાંય આ તો તીર્થંકર પ્રભુની કલ્યાણક ભૂમિ છે. આ તીર્થનો વિશેષ ઇતિહાસ જૈન જ્યોતિના પ્રથમ વર્ષના અંક-માં મેં આપ્યો છે એટલે અહીં લંબાણ નથી કરું.

ભદિલપુર તીર્થભૂમિની ક્ષેત્રફરસના જરૂર જૈનોએ કરવી જોઈએ. આ સ્થાન ગ્રાન્ટ ટેન્ક રોડ ઉપર કાશીથી આવતાં શેર ઘાટીથી છ કોસ દૂર છે અને શિખરજીથી આવતાં ડોબી ગામથી છ કોસ દૂર છે. ગૃહસ્થો માટે કાશીથી શિખરજી યાત્રો કલકત્તા જતાં ગયાજી સ્ટેશન વચ્ચે આવે છે ત્યાંથી સીધે રસ્તે હન્ટરગન્જ યાત્રો શેર ઘાટી મોટરો જાય છે અને ત્યાંથી ભદિલપુરનો રસ્તો મળી જાય છે. પહાડની નીચે ભદિલા ગામ પણ છે એટલે પ્રાચીન નગરી તે બાબુ હોય તેમ સંભવે છે. ત્યાંથી પહાડનો ચઢાવ પણ રહેલો છે. ત્યાંથી માત્ર માઇલ દોઢ માઇલનો જ ચઢાવ છે. બેશક સ્થાન ખુણામાં છે પરંતુ જરૂર તીર્થભૂમિની ફરસના કરવી જોઈએ.

અમે ભદિલપુરથી પુનઃ ડોબી જંગલને રસ્તે આવ્યા. આ વખતે પણ બૂલા તો પડ્યા પરંતુ એક માણસ મળી જવાથી સરલતા રહી.

અનુક્રમે અમે ડોબીથી ૮૪૧૧ માઇલ વિહાર કરી ઇસરી (હાલ પાર્શ્વનાથ સ્ટેશન કહેવાય છે.) આવ્યા. અહીં આ. ક. પેઢીની ધર્મશાળામાં ઉતર્યાં. ત્યાંથી નિમિયાઘાટ થઇ શિખરજીની પુનઃ યાત્રા કરી. શિખરજીનું વિવેચન આગળ આવી ગયું છે પરંતુ હમણાં કેટલાક ગ્રંથોનું અવલોકન કરતાં જણાયું કે પ્રાચીન સમયમાં અહીં જિનમંદિર અને મૂર્તિઓ ઘણી હતી. પ્રમાણ આ પ્રમાણ છે.

૪-દાશરૂતિકર્તા શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિ.

સોડખૂવે ચેત્ર સંગ્રાસા, વિશતિસ્તીર્થનાયકાઃ ।

નિર્વાણે તેન શૈલોડસૌ, સંમેતસ્તીર્થમુત્તમમ્ ॥ ૧૩ ॥ ૫. ૭૮

x

x

x

તતશ્ચ સમ્મુખ્યાતદેવાર્ચકનરાનુગઃ

આરોહત્સપરીવારસ્તં શૈલં નૃપતિર્મુદા ॥ ૨૩ ॥

જિનાયતનમાલોકય, નૃત્યતિ સ્મ દધત્તનૌ

અસંમાન્તભિવાનન્દં રોમાશ્ચવ્યાજતો બહિઃ ॥ ૨૪ ॥

અમારી પૂર્વદેશની યાત્રા.

૧૦૫

ચૈત્યાન્તર્વિધિવદ્ધત્વા, કૃત્વા તિલ્લઃ પ્રદક્ષિણાઃ

સ્નપયિત્વા જિનાનુચૈરર્ચયામાસ સાદરઃ ॥ ૨૫ ॥

દત્વા મહાશ્વજાર્દીશ્વ, કૃત્વા ચાષ્ટાદિકોત્સવમ્

તતશ્ચાશાતનામીરુ રુત્તતાર નૃપો નગાત્ ॥ ૨૬ ॥

(દેવચંદ લાલભાઈ પુસ્તકોદ્ધારકંડ તરફથી પ્રકાશિત વૃન્દાચૃત્તિ પૃ-૭૮-૭૯)

શ્રીનાગેન્દ્રગણાધીશૈઃ શ્રીમદ્ દેવેન્દ્રસૂરિભિઃ

પ્રતિષ્ઠિતો મંત્રશક્તિસંપન્નસકલેહિતૈઃ

તૈરેવ સમ્મેતગિરેર્વિંશતિસ્તીર્થનાયકાઃ

આનિન્યિરે મંત્રશક્તયા ત્રયઃ કાન્તીપુરીસ્થિતાઃ

(પં શ્રી ઉમંગવિજયજી તરફથી પ્રકાશીત ચંદ્રપ્રભચરિત્રની મો. દ. દેશાઈ લીખિત પ્રસ્તાવનામાંથી.)

આ સિવાય કુંભારીયામાં શ્રી નેમિનાથજીના મંદિરમાં દેવકુલિકાઓ છે તેમાં એક દેવકુલિકાના દરવાજા ઉપર લેખ છે. લેખ બહુ મોટો હોવાથી અહીં નથી આપતો પરંતુ તેમાં એમ લખ્યું કે “શરણુદેવ પુત્ર વીરચંદ્રે બ્રાતાપોત્ર પૌત્ર પરિવાર સાથે ૧૩૪૫માં શ્રી પરમાણુદેવસરિના ઉપદેશથી સમેતશીખર તીર્થ ઉપર મુખ્ય પ્રતિષ્ઠા કરી હતી.

(હિન્દી આત્માનંદ પ્રકાશ ૧૯૩૩ના મે મહિનાના અંકમાં પં કરતુરવિજયજીનો કુંભારીયાજીની યાત્રામાં આ શિલાલેખ આપો પ્રગટ થયો છે.) આ બધા પ્રમાણો એમ સુચવે છે કે શ્વેત. આચાર્યોએ ત્યાં પ્રતિષ્ઠાઓ કરાવી હતી, ત્યાં મોટાં મંદિરો અને અનેક જિનમૂર્તિઓ હતી અને તે બધી શ્વેતાંજરી જ. એક સાથે વીસ પ્રતિમાજી અહીંથી ગુજરાતમાં શ્વે, મંદિર માટે શ્વે, આચાર્ય લઈ જાય છે ત્યારે અહીં કેટલી પ્રતિમાજી જિનમૂર્તિઓ હશે? આ બધા પ્રમાણો સમ્મેતશીખર પહાડ અને મંદિરો શ્વે, છે તેને જીવતા જાગતા પુરાવારૂપ છે. દિ. ભાઈઓ આ બધું સમજી જુદા કેસ કરવાનું માંડીવાળા આત્મ-કલ્પાણના પરમમર્ગે પ્રવર્તે એ જ શુભેચ્છા. (ચાલુ)

૧૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અધ્યાત્મજ્ઞાન યાને બ્રહ્મવિદ્યા.

ન ઋત્તે જ્ઞાનાત્ મુક્તિઃ

ઉપરોક્ત વિષયમાં જીવન-સાફલ્યતા એટલે જીવોન્મત્તિ એ વિષય ઉપર વિવરણ કરવામાં આવ્યું છે, પણ આત્મોત્કર્ષ અથવા આત્મોન્નતિ કયા સાધન-દ્વારા કરી શકાય તે જાણવાની ખાસ આવશ્યકતા છે.

જ્યાં સુધી જીવાત્મા માયાવેષિત હોય, અને કર્મપટલથી આચ્છાદિત હોય અને પૂર્વપાપના પ્રભાવથી અત્યંત આસક્તિ હોય ત્યાં સુધી જીવાત્મા કોઈ કાળમાં મોક્ષમાર્ગી થવાને ઉત્સાહ કરી શકતો નથી પણ વધારે વધારે માયામાં પરોવાય છે, તેને અસત્યમાં સત્ય ભાસે છે, સત્ય વસ્તુને અસત્ માને છે, કષાયાદિ વિષયોમાં ચિરકાળ પ્રવૃત્ત રહે છે. આ બધી જીવાત્માની બાલકશા છે. જેવી રીતે બાળક પોતાના સત્ય સ્વરૂપને વીસરી જાય છે તેમ જીવાત્મા અજ્ઞાનાવસ્થાને કારણે સ્વભદ્ર જોઈ શકતો નથી.

આ સંસારમાં આજે સર્વના મુખમંડળ ઉપર આશા, ઉત્સાહ અને હાસ્ય-મયી પ્રભા દૃષ્ટિગોચર થઈ રહી છે. આપણે આજે લૌકિક વિષયોમાં અત્યંત આકૃષ્ટાકનો અનુભવ જેટલા પ્રમાણમાં મસ્ત બની કરી રહ્યા છીએ તદ્વત દીર્ઘકાળ પશ્ચાત્ આ જીવનની ભાવી સ્થિતિના મુખપ્રતિ દૃષ્ટિપાત કરવા કાંઈ પણ સમય લેતાં નથી તો ખરેખર આ બાબત શોચનીય છે.

દિવાની દુનીયાડંબી ફરીયાના વિપત્તિઓડંબી વારિ તરંગના વિરાટ ચક્રમાં આ આત્મરૂપી નાવની સલામતી સાધવાને અને કુશલ કર્ણધાર થઈ તે નૌકાને પાર ઉતારવાને હે પ્રમાદી જીવો ! ઉત્સાહપૂર્વક બ્રહ્મજ્ઞાનના જ્ઞાતા થવાને ઉત્સુક થતા નથી, તેથી આ જીવનની અવનતિ અને અનીષ્ટ કરી રહ્યા છીએ.

હે મુસાફર ! ત્હારા સુખનો સ્વાર્થ સિદ્ધ કરવાને અને શરીરરૂપી નગરીનાં આત્મરાજનો વિદ્રોહી બની તેનું અયોગ્ય રીતે દમન કરી વિષયાસક્તિમાં જેટલા પછાડા મારે છે, તેથી ત્હારા ચિરકાળ શાંતિસ્થાનથી વિમુખ થતો જાય છે.

જગતના ક્ષણિક વૈભવમાં રસજ્ઞ તેમજ રાગ, દ્વેષ, લોભ અને મોહાદિમાં મગ્ન તથા સ્ત્રી-પુત્ર-ધનાદિમાં અત્યંત મમતાવાળો અજ્ઞાનતાના કારણે રહે છે: કારણ કે આત્મજ્ઞાનનો હજી સુધી અભાવ જ છે. અને જ્યાં જ્ઞાનનો અભાવ છે ત્યાં હરેક જીવાત્માની અજ્ઞાનકશા જ છે. જ્ઞાન એ જ અજ્ઞાનતાને દૂર કરવાનું

અધ્યાત્મજ્ઞાન અને બ્રહ્મવિદ્યા.

૧૦૭

ઉત્તમ સાધન છે. “જ્ઞાન ગંગા બન મછ માનવી જલ વિન મીન મરંત” જેવી રીતે જલહીન નદીમાં મછ રહી શકે નહિ તેમ અજ્ઞાનાવસ્થામાં આત્માનો ઉદ્ધાર હોઈ શકે નહિ. હે મન! જેઓ દુઃખને લીધે અથવા તો આળસને લીધે શાસ્ત્રોક્ત જ્ઞાન સમજવાને યત્ન કરતાં નથી, પરંતુ શાસ્ત્રવિધિનો ત્યાગ કરે છે તે રજેશુણી અથવા તમોશુણી જીવાત્માઓ ગણાય છે.

જે જીવાત્માઓ પૂર્વતપના પ્રભાવથી પાપમુક્ત થયા હોય અને તેના પવિત્ર હૃદયમાં બ્રહ્મજ્ઞાસા ઉદ્ભવી હોય, સુમુક્તવ પ્રાપ્ત થયું હોય, તથા જેના મનની વૃત્તિઓ સત્ અને અસતના વિચાર તરફ વળી સંસારમાં સુખમય ભાસતાં અનેકાવિધ પદાર્થોમાં સત્ અને શાશ્વત શું છે? તેના નિશ્ચય તરફ જે જીવાત્માનું મન પ્રેરાયું હોય તે તેવા જીવોની પ્રવૃત્તિ સર્વશુણી હોય તો તેઓ સાત્ત્વિક હોવાથી આત્મજ્ઞાનનાં અધિકારી છે.

પરંતુ તેમની શ્રદ્ધા સર્વશુણથી ભિન્ન હોય તો અધિકારી ગણાય નહિ અને આત્મસિદ્ધિના સિદ્ધ થઈ શકે નહિ. જે જીવોની હરહંમેશ વૃત્તિઓ ઇશ્વરાભિભુજ હોય તે જ સિદ્ધારૂઢ થઈ શકે.

આ ભયંકર ઘોર કલિકાળમાં એકાગ્ર ચિત્તથી અધ્યાત્મજ્ઞાનનું શ્રવણ, મનન અને નિદિધ્યાસનના સાધનથી મનુષ્ય સંસારસાગરને ઓળંગી જઈ શકે છે. અર્થાત્-કલિકાલ સામ્રાજ્યમાં સંસારસમુદ્રને તરી જવાને ઉત્તમોત્તમ જ્ઞાન એક જ ઉપાય છે.

હે ચેતન! આ દેહ મલ, મૂત્ર, રૂધીર, અસ્થિ, પલ, ચિંતા, દુઃખ અને ક્ષણિક સુખો ખળળો છે તેનો કદિ વિચાર કર્યો છે? અને જો હે મિત્ર! ન કર્યો હોય તો આજે કરી લે અને પછી આ જીવનની સાક્ષ્યતા અને આત્મશ્રેય સાધવાને અનુકૂલ સાધનસામગ્રી સાધી લેવાને જ્ઞાનપ્રાપ્તિમાં મર્યો રહે, જે જે જ્ઞાનસાધનથી લીધેકાળ શાંતિ-સુખામૃતનું પાન કરવાને સદાનો ભાગ્યશાળી થઈ રહીશ.

કાલપ્રયણ સમયે દેહની દુર્દશા અને પોતાના દુષ્કર્ત્યોનો વિચાર કરી પશ્ચાત્તાપ કરવા મંડીએ છીએ કિંતુ મૃત્યુ કોઈને મુકતું નથી ને દેહનો કાલે નાશ છે તો મૃત્યુના ભયથી મનુષ્ય મુક્ત થઈ શકતો નથી.

હે બાલ! મૃત્યુભય શા માટે રાખે છે? કારણ કે સવ વસ્તુ કાલને આધીન છે અને કાળે કરી નાશ થાય છે. વળી “એટલે જન્મ અને મરણની એ જ આ શરીરની પ્રકૃતિ છે.” એમાંથી બચવાનો ઉપાય આત્મજ્ઞાન જ છે.

મૃત્યુના વિભેત કિંં બાલસચ મીતં નમુંકચતિ,
અજાતમ્ નૈવ ગૃહણાતિ કુરુ પ્રયત્નમજન્મનિ.

૧૦૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કાલના વિકરાળ ભયથી ત્રાસ પામતાં હે બાલજીવ તેને કાલદેવ મૂકતો નથી. જો મૃત્યુદેવને જીતવો હોય તો અન્નમાવરથા પ્રાપ્ત કર જેથી જન્મ અને મરણનો ભય કોઈ કાળમાં તેને સંભવે નહિ.

“હું માતાના ગર્ભવાસમાં ફરીવાર જન્મ લઈ સ્તનપાન કરવા ઇચ્છતો નથી” એવી મનની વૃત્તિના બલવડે અસ્મિતા, સંમોહ અને અવિદ્યાના પડદાઓ ત્રુટી જાય છે.

હે જીવ ! પુનઃ માતૃપયોધરરસનું પાન ન કરવું હોય તો બ્રહ્મજ્ઞાનામૃતનું પાન કરવાથી પુનઃ કાળ આવતો નથી.

આ સંસારનું સર્વ જ્ઞાન મેળવવા જેટલા પ્રયત્નશીલ થાવ પણ જ્યાં સુધી આ આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત થાય નહિ ત્યાં સુધી ઇન્દ્રિય જન્ય સુખો સિવાયનું અન્ય સુખ પ્રાપ્ત કરવાને કદિ ભાગ્યશાળી બનશો નહિ, અને ત્યાં સુધી મરણ ભયમાંથી મુક્ત થઈ શકવાના નથી. કદાપિ દુઃખકાળે સ્મશાનવૈરાગ્યથી મરણ-ભય દૂર થતો નથી તેમ મિથ્યા પરોપકારથી કાલના આસથી બચવાને શક્તિવાન થવું અસંભવિત છે.

શ્રીમાન્ શુભચંદ્રાચાર્યે જ્ઞાનાર્ણવમાં કહ્યું છે કે:—

અહોઽનંતવીર્યોઽયમાત્મા વિશ્વપ્રકાશકઃ

ત્રિલોકયમ્ ચાલયત્યેવ ધ્યાનશક્તિપ્રભાવતઃ ॥

આ વિશ્વને પ્રકાશ આપનાર આત્મા અનંત શક્તિવાળો છે, તે પોતાની ધ્યાનશક્તિના પ્રભાવથી ત્રણ ભુવનને હલાવવા સમર્થ છે. આ આત્મશક્તિને દેવો અને અસુર પણ વશ થાય છે તો પછી સામાન્ય મનુષ્યો અને પશુઓની તો વાત જ શી ? આ આત્મશક્તિ આગળ મોટા નરેન્દ્રો અને ચક્રવર્તીઓ પણ નમી પડે છે આત્માનું પ્રેમ સ્વરૂપ જ્યારે પ્રકટ થાય છે ત્યારે તે સ્વરૂપ પ્રકટ કરનારની સમીપમાં આવનારા વિરોધીઓનો વિરોધ ટળી જાય છે. પ્રેમની પ્રભા આગળ વૈરવિરોધનું વાદળ ટકી શકતું નથી.

મનુષ્યોને પોતાના આત્માના દિવ્ય આનંદનું ભાન જેટલા પ્રમાણમાં ઓછું તેટલા પ્રમાણમાં તે આનંદ મેળવવા માટે બાહ્ય પદાર્થો વિષે ઇચ્છા કરે છે, પણ ખરા આત્માજ્ઞાનનો આનંદ પોતાનામાં રહેલો હોવાથી તે બાહ્ય વસ્તુઓના સફલાવ કે અભાવમાં એક સરખી પ્રસન્નતા જાળવી શકે છે અને તે અનુકૂળ કે પ્રતિકૂળ પ્રસંગોમાં જગત જેને સુખ અને દુઃખના પ્રસંગો કહે છે તેવા પ્રસંગોમાં—આનંદમાં રહી શકે છે.

અધ્યાત્મજ્ઞાન અને બ્રહ્મવિદ્યા.

૧૦૯

પવિત્રતા એ આત્માનો સ્વભાવ છે. સત્ય, પ્રેમ, દયા, મૈત્રી, પરોપકાર એ આત્માના સ્વાભાવિક ગુણો છે. આત્મા પોતાની શક્તિ, જ્ઞાન અને પ્રેમ જગતમાં પ્રકાશ કરવા માંગે છે, પણ તે પ્રકટ કરવામાં કેટલીક અસ્વાભાવિક-વિભાવિક-વૃત્તિઓ નડે છે તે અજ્ઞાનતાના કારણભૂત મનાય છે. ખાસ કરીને મમતાના કારણે સ્થૂલ પીડદેહ સાથે આપણને વધારે સંબંધ છે તેમ લાગે છે, પણ તે ભાસ મિથ્યા છે; પણ જીવનો તમામ વ્યવહાર અનંતર સૃષ્ટિ સાથે છે વિચાર કરીએ તો બાહ્યાભ્યાન્તર સૃષ્ટિ સાથે આપણે ઘણો જ સંબંધ છે. હૃદય-મંદિરને વિષે જ્ઞાનદીપ ઝળહળે નહિ ત્યાં સુધી મમતારૂપી અંધકારનો નાશ સંભવે નહિ અને જ્યાં સુધી મમતા ત્રુટે નહી ત્યાં સુધી જ્ઞાન એટલે ભાન એમ કહી શકાય નહી; કારણ કે મમતા એટલે માયા અને માયા એટલે અવિદ્યા. હવે અવિદ્યાનો વાસ જે સ્થળે હોય ત્યાં જ્ઞાન કેમ સંભવે? કેમકે વિષ અને અમૃત સાથે રહી શકે નહિ એકના અભાવે બીજાનો ભાસ થાય એટલે કાં તો અજ્ઞાનતા અને કાં તો જ્ઞાનપણાનો સંભવ હોઈ શકે.

આ જગતમાં આત્મજ્ઞાનથી મોટું કોઈ જ્ઞાન નથી. આના સુખની આગળ સંસારિક ક્ષણિક સુખો તુચ્છ છે. આત્મજ્ઞાન સિવાય તત્ત્વસંકેતનો ઉકેલ કરવો મુશ્કેલ છે.

વિવેક, વૈરાગ્યની ખામી હોય, ચિત્તની મલીનતા હોય, આત્માની અશુદ્ધતા હોય, કર્મમળતું પ્રાણલ્ય જામેલું હોય તો અવિદ્યાના આવરણથી મનુષ્ય દારૂ હુ:ખનો ભોક્તા થઈ પડે છે.

સંસારરોગાત્ ન પરોઽસ્તિ દુઃખમ્, સમ્યગ્વિચારમ્ પરમૌષધમ્ ચ.

તત્ત્વરોગદુઃખસ્ય વિનાશહેતોઃ, સત્ત્વશાસ્ત્રતોયમ્ ક્રિયતે વિચારઃ (હૃદયપ્રદીપ)

હે ચેતન! સંસારના રોગ જેવું કોઈ બીજું હુ:ખ નથી અને સમ્યગ્ જ્ઞાન, ચારિત્ર્ય અને દર્શન સિવાય અન્ય ઉત્તમ આપધ નથી. તે મહારોગ દૂર કરવાને સત્ત્વશાસ્ત્રના અભ્યાસ અને અધ્યવસાયની ખાસ જરૂર છે.

જીવોને પ્રથમ ધર્મને રસ્તે ચઢાવવાને જ્ઞાનની જરૂર છે.

અદ્વિઃ ગાત્રાણિ શુદ્ધ્યન્તિ મનઃ સત્યેન શુદ્ધ્યતિ ॥

જેમ આપણા શરીરના તમામ અવયવો કોઈ મલીન પદાર્થથી ખરડાય ત્યારે પાણીદ્રારા શુદ્ધ કરીએ છીએ, તેમ માનસિક મેલને ધોવાને જ્ઞાનવારિ એ જ ઉત્તમ સાધન છે. તે સિવાય મનના સંદેહો, મનની મલીનતા તેમ માનસિક હારિદ્ર્યતા, મનના અનેક વિકારો શમે નહિ એ નિઃસંદેહ વાત છે. તેમ પણ આત્માની નિર્બલતાનો નાશ થાય નહિ ત્યાં સુધી આપણે આપણું જીવન ઉન્નત

૧૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરી શકીએ નહિ; છતાં સંસારી જીવો આ અમૂલ્ય અમૃતનું પાન કરવાને દત્તચિત્ત થતાં નથી એ મહાન દુર્ભાગ્યનું સૂચન કરે છે.

જગતના પ્રદ્ધજ્ઞાનીપુરૂષોએ જ્ઞાનનું પરિબલ મહાન કહેલ છે.

“ Let Knowledge grow from more to more,

more of reverence in us dwell.

Lord Tanyson

હો મનુષ્ય ! ત્હારી જ્ઞાનપીપાસાને આગળ ધપાવ. જેમ જેમ તારૂં જ્ઞાન વૃદ્ધિગત થતું જશે તેમ તેમ ત્હારામાં વિશેષ દેવત્વ અથવા દૈવત પ્રાપ્ત થશે અને જેના થકી તારૂં ઇષ્ટ સાધી લેવાને ભાગ્યશાળી બનીશ.

મનુષ્ય દરેક ઇન્દ્રિયોથી યુક્ત હોવા છતાં ચક્ષુવિહીન હોતાં પરાધીન અને નિરૂપયોગી છે તેમ આત્મજ્ઞાનરૂપ જ્ઞાનનેત્ર સિવાય મનુષ્ય લવાટવીનું ભ્રમણ કરવાને અને યમરાજના દંડનો અસહ્ય પ્રહાર સહન કરવાને, માનુષિક જીવનની ખરાબી કરવાને દુર્ભાગ્યશાળી બનતો બાકી છે.

અનુભૂતિં વિના મૂઢો વૃથા બ્રહ્મણિ મોદતે ।

પ્રતિબિંબિતશાસ્ત્રાગ્રં ફલાસ્વાદેન મોદતે ॥

જ્ઞાનાનુભૂતિ સિવાય આત્મારામ બનવાને—પ્રદ્ધમાં લીન થવાને વૃથા પ્રયાસ છે, કારણ કે જેમ મનુષ્ય કાષ્ટના બનાવેલા ફ્લોને મુખમાં મૂકવાથી કાંઈ બતતો સ્વાદ અનુભવી શકતો નથી તેમ વૃક્ષછાયાની શાખાની અચભાગમાં લટકતાં ફ્લનો આમોદ લઈ શકતો નથી, તદ્વદ્ જ્ઞાનાનુભૂતિ સિવાય પ્રદ્ધાનંદના સાગરનો મછ થવાના માનુષિક પ્રયાસ ફેાગટ છે.

જેમ મનુષ્યને અંધિરીઓ બાંધ્યા પછી કાંઈ પણ દેખી શકાતું નથી તેમ અજ્ઞાનરૂપી અંધિરીવાળા જીવાત્માઓની દશા ઉન્નત થતી નથી. વળી જે જીવોને પૂર્વપાપના પ્રભાવથી સ્વયંજ્ઞાનની સ્ફુર્ણોત્થા થતી નથી તો તેની શાસ્ત્રદ્વારા પણ ઉન્નતિ થઈ શકતી નથી, કારણ કે તેઓ અંધ ને અરીસા ખરાબર છે.

સત્યેન નિર્મલતપસા ઇષ આત્મા, સમ્યગ્જ્ઞાનેન બ્રહ્મચર્યેણ નિત્યમ્ ।

અન્તઃશરીરે જ્યોતિર્મયો હિ શુભ્રો, યં પર્યંતિ યતયઃ ક્ષીણદોષાઃ ॥

જેઓનાં કાચિક, વાચિક અને માનસિક દોષ ક્ષીણ થઈ ગયા છે એવા યતિઓ સત્ય, તપ, તત્ત્વજ્ઞાન અને પ્રદ્ધઅર્થના પ્રતાપે જ્યોતિરૂપ શુભ પરમાત્માનું નિત્ય હૃદયકમલમાં દર્શન કરે છે.

અધ્યાત્મજ્ઞાન અને બ્રહ્મવિદ્યા.

૧૧૧

સંસારસાગરમ્ ધોરમ્ તર્તુમિચ્છતિ યો નરઃ ।

જ્ઞાનનાવમ્ સમારાધ્ય પારં યાતિ સુખેન સઃ ॥

જે જીવાત્માઓ અધોર સંસારસમુદ્રને તરવાને ઇચ્છતા હોય તેઓ જ્ઞાન-
નોકામાં બીરાજમાન થવાથી સંસારરૂપી સમુદ્રને સહેલાઈથી તરી જવાને ભાગ્ય-
વાન થાય છે, અને આ સંસાર જે અજ્ઞાનીઓને દુસ્તર છે તે તેમની દૃષ્ટિએ
સુતર છે તો સુમુક્ષુ જીવાત્માઓએ તો જ્ઞાનનાવ ઉપર આરૂઢ થવાની જરૂર છે.

વિજ્ઞાનનાવમ્ પરિગૃહ્ય કિચ્ચિત્ તરેદ્ યદ્ જ્ઞાનમયમ્ ભવાન્ધિઃ ।

જ્ઞાનાસિના યોઽહિ વિચ્છિદ્ય તૃષ્ણામ વિષ્ણોઃપરમ્ યાતિ સ એવ ઘન્યઃ ॥

વિજ્ઞાનરૂપી હોડીને ગ્રહણ કરીને જગતરૂપી સમુદ્રને દરેક જીવાત્માઓએ
તરી જવા યત્ન કરવો જોઈએ અને જે જીવાત્માઓ જ્ઞાનરૂપી તરવારથી પુત્રેષણા,
ધનેષણા આદિ ઇચ્છાઓને છેદી નાખીને કૈવલ્યપદ પ્રાપ્ત કરવા મથે છે તેવા
ભાગ્યવાન મહાત્માઓ નિર્વાણપદના અધિકારી થઈ શકે છે અને તેઓ જ
જીવનની કૃતાર્થતા કરી શકે છે.

ઉપદેશથી મેળવેલા જ્ઞાનવડે, અનુભવથી મેળવેલા જ્ઞાનવડે જેનું મન તૃષ્ણા
રહિત થયું છે, જેણે ઇન્દ્રિયો જીતી છે, પ્રાણીમાત્ર ઉપર સમાનતા રાખે છે પાષાણ
અને સુવર્ણ ઉપર સમાનબુદ્ધિ છે તે પુરૂષ શ્રેષ્ઠ ગણાય છે; તેથી હરહંમેશ જ્ઞાન
મેળવવા યત્ન કરવો જોઈએ અને જીવનને ઉન્નત કરવા જ્ઞાન યોગી બનો.

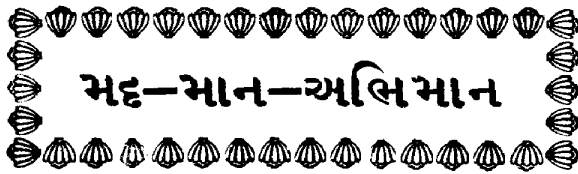
અખંડ સ્ફુરણરૂપ આત્મજ્ઞાન હરાઈ ગયું છે એવા દેહાદિને તથા ઇન્દ્રિયોને
તૃપ્ત કરવામાં પ્રીતિવાળા પામર જીવોને અક્ષરધામ પ્રાપ્ત થતું નથી.

પૂર્વજન્મોમાં જેમણે અનેક પુણ્યનો સંચય કરેલો છે, એવો જ્ઞાની જીવ
નિરંતર પ્રભુમાં ઇચ્છા રાખનારો જણાતો તથા ધન, સ્ત્રી આદિ લોભસાધનોને તુચ્છ,
માનનારો આત્માનો સાક્ષાત્કાર કરી શકે છે.

આત્માના પ્રભાવને સુમુક્ષુઓ અમાનિત્વાદિક સાધનવડે બાણી લઈ દુઃખરૂપી
સંસારથી મુક્ત થઈ શકે છે. અસ્તુ.

(વીરકુમાર.)

મહ-માન-અભિમાન

પોતાને મળેલી ગમે તેવી કે તેટલી સંપત્તિથી, સૌ કરતાં પોતાનો ઉત્કર્ષ એટલે અધિકતાની દૃષ્ટિથી મહ ઉત્પન્ન થાય છે, તેમજ બીજાથી હીનતાભાવ પોતાનો અવલોકવાથી હીનતા પ્રાપ્ત થાય છે. આત્મપ્રશંસાથી થયેલ મદરૂપી પવનથી પ્રેરીત ક્ષોભ ઉત્પન્ન થતાં મનુષ્યના જ્ઞાનાદિ ધર્મો પરપોટાની જેમ નિષ્કુળ બન્ય છે— વિનાશ પામે છે. આત્મપ્રશંસા તો તે જ કરે છે કે જે ગુણોએ કરીને સંપૂર્ણ હોતાં નથી, કારણ કે સંપૂર્ણ ગુણોએ કરી બિરાજમાન મહાપુરુષને આત્મપ્રશંસા કશા કામની હોતી નથી.

માન-મદ-અભિમાન એ પર્યાયવાચક નામો છે, તેનો અર્થ તો એક જ છે. કેટલાક સ્થળે તો હું બીજાથી વૈભવમાં કેવો ચડીયાતો છું એટલે પોતાનો ઉત્કર્ષ વિચારવો તે માન અને બીજા બધા મારા કરતાં કેવા ઉતરતા છે તેમ બીજાનો અપકર્ષનો વિચાર કરવો તે મદ છે.

શાસ્ત્રમાં માનને ગજરાજ કહેલ છે અને તેટલા ઉપરથી બાહુબલજી મહારાજને માન ઉત્પન્ન થયું અને કેવળજ્ઞાન અટકયું, ત્યારે ભગવંત આદિનાથે બ્રાહ્મી તથા સુંદરીને તેમની પાસે મોકલ્યા, જ્યાં આવી તેઓ સતીશિરોમણી “વીરા ગજથડી હેઠા ઉતરો.” એ સંજ્ઞાથી માન મૂકી દેવા સૂચવ્યું. માન વિનયરૂપી વિશાળ બગીચાને મૂળમાંથી ઉખેડી નાખે છે, હુણીરૂપી ધૂળના સમૂહ ઉઠાડી ચોતરફ ફેલાવે છે. શાસ્ત્રમાં મદને પર્વતની ઉપમા આપી છે. તેને જાતિ, કુળ, બળ, રૂપ, તપ, ઐશ્વર્ય, વિદ્યા-જ્ઞાન અને લાભ તે શિખરો છે કે જે વિનય, સદાચાર વગેરેનો સંહાર કરનારા, અને મનુષ્યના વિવેકરૂપી નેત્રોનો નાશ કરનારા આ પ્રકારો છે.

શાસ્ત્રમાં એક એક મદ દુર્ગતિ આપનાર એમ જણાવેલ છે. જેમકે જાતિમદ હરકેશીએ પૂર્વભવ કરવાથી ચંડાળ કુળમાં ઉત્પન્ન થયા, કુળમદ કરવાથી મરીચિને કોઠાકોડી સાગરોપમ ભવમાં પરિભ્રમણ કરવું પડયું, અને છેલ્લે બ્રાહ્મણકુળીમાં ઉત્પન્ન થવું પડયું, શ્રેણિક અને વસુભૂતિ વગેરે એ બળમદથી દુઃખ પામી નરક કષ્ટો ભોગવ્યા, રૂપનો ગર્વ કરવાથી સનતકુમાર ચક્રીને રોમેરોમે રોગ ઉત્પન્ન થયો, કુરગડુ રૂપિએ તપનો મદ કર્યો જેથી તપનો અંતરાય પામ્યા, ઐશ્વર્યનો અભિમાન કરવાથી દશાર્ણભદ્ર ઈંદ્રની વિભૂતિ-વૈભવ જોઈ યુઝી સંસાર તણ જાની થયો, વિદ્યાનો મદ કરવાથી સ્થૂલભદ્ર શ્રુતપૂર્ણ અર્થ ન પામ્યા, લોભનો મદ સુભૂમ

મદ-માન-અભિમાન.

૧૧૩

ચક્રીએ કરવાથી પટખંડનો ઘણી છતાં હાથી, ઘોડા, રથ સર્વ સમુદ્રમાં ગયું. આવા આવા મહાપુરૂષોને અભિમાને છોડ્યા નથી તો પામર મનુષ્યો કંઈ વિસાતમાં !!! જેથી તન, ધન, યવન, રાજ્ય, વગેરેનો અહંકાર ન કરવો, કારણ કે તે અસ્થિર અસત્ય અને ક્ષણમાં વિણસાઈ જાય તેવું છે.

ઉત્તમ, મધ્યમ, કનિષ્ઠ જાતિ, ઉચ્ચ નીચ કુળ, સંપત્તિ કે ગરીબાઈ, લાભ કે ગેરલાભ, બળવાનપણું કે નિર્બળપણું, સુરૂપ કે કુરૂપ, સ્ત્રી કે અસ્ત્રીપણું, તપસ્વીપણું કે અતપસ્વીપણું એ નધી બાળતો શુભ કે અશુભ કર્મ ઉપર આધાર રાખે છે, તો નકામું અભિમાન કરી, પાપનો સંચય કરી, નરકની વેદના લોગવવી પડે એમ બાણી દોષોરૂપી શાખાને વિસ્તારનારા, શુભરૂપી મૂળને ઉખેડનાર એવા મહરૂપી વૃક્ષને મૃદતારૂપી નદીના પ્રવાહવડે જડમૂળથી ઉખેડવો કે જેથી મનુષ્યને વિનયની પ્રાપ્તિ થતાં મોક્ષ સમીપ આવે.

જે જે મનુષ્યોએ આઠ પ્રકારમાંથી કોઈપણ મદ કર્યો છે તે તે બધા દુર્ગતિમાં ગયા છે અને જગતમાં પ્રાણીઓ અભિમાન કરવાથી છેવટે દુઃખી થયા દેખીએ છીએ. જગતમાં સૂર્ય, ચંદ્ર મોટા કહેવાય છે એથી રાહુથી ચંદ્રમાય છે, તારાંલઘુ કહેવાય છે તેને રાહુનો ભિત્તિ નથી. કીડી જોજનગંધી કહેવાય છે, લઘુ ગણાય છે તે જ્યારે છ રસનો સ્વાદ સુગંધયુક્ત લઈ શકે છે ત્યારે હાથી મોટાઈ ધારણ કરેલ હોવાથી તે શુંલવડે ધૂળ પોતાના શિર ઉપર ઉડાડે છે. ખીજનો ચંદ્રમા લઘુ કહેવાતા છતાં સૌ જગ જોવા નીકળે છે ત્યારે પૂનમનો ચંદ્રમા મોટો કહેવાય છે ત્યારે તેની ક્ષીણ કળા થવા માંડે છે. મનુષ્યના શરીરમાં નાક, શ્રવણ (કાન) શુરૂપણું ધારણ કરે છે ત્યારે તેનું છેદન કરવામાં આવે છે, પરંતુ પગ જ્યારે લઘુ કહેવાય છે ત્યારે તે પૂજન કરાવે છે. બાળક જ્યારે નાની ઉંમરનો હોય છે ત્યારે રાજ્યના રાણી-વાસમાં જાય છે ત્યારે સખીઓ મળી રમાડે છે અને તેજ બાળક જ્યારે મોટો થાય છે અને જો રાણીવાસમાં જાણ્યા વગર જાય છે તો શીશ કપાવે છે. આ બધું લઘુતા નહિં ધારણ કરવાથી બને છે, માટે દરેક મનુષ્યે પૂર્વકાળે થયેલા પુરૂષપ્રધાન ધૈર્ય, ગાંભીર્યાદિ અનંત શુભવાળા ગૌતમ, સુધર્મા આદિ મહાપુરૂષોના કરતાં પોતાનું અત્યંત લઘુપણું ભાવવું. સુકર્મ જનિત મળેલ વૈભવ, વિલાસ, સંપત્તિરૂપ વગેરેનું પણ અભિમાન ન કરતાં કર્મજનિત તે માની, મૃદતા ધારણ કરી વિનય જે કે ધર્મનું મૂળ અને મોક્ષ મળવા માટે પ્રથમ શુભ ગણાય છે તે પ્રાપ્ત કરવો.

આત્મ વલ્લભ.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(ગતિાંક પૃષ્ઠ ૯૮ થી ૨૧૩)

જૈન-આચાર.

૧૧૫

કહેવામાં આવેલ છે કે નિરંતર વસ્ત્રવડે મસ્તક ઢંકાયેલ હોવાથી મસ્તક પવિત્ર છે, તેમજ નિર્મળ જ્યોતિવાળા આત્માની પણ ત્યાં વિશેષ સ્થિતિ હોવાથી તેમાં અપવિત્રતા ન હોય.

સ્નાન માટે પેહેરેલ ધોતીયું તથા, ખીચું વસ્ત્ર પહેરી, જ્યાંસુધી પગ ભીના હોય ત્યાં સુધી જિન ભગવંતનું સ્મરણ કરતાં ત્યાંજ ઉભા રહેવું, નહિં તો મળ-સ્પર્શ થતાં પુનઃ પગ અપવિત્ર થાય એટલું જ નહિં પણ તે મળમાં રહેલાં જીવોનો ઘાત થતાં મોટું પાપ લાગે. ત્યારબાદ ચૈત્ય આગળ જઈ, ભૂમિની શુદ્ધિ કર્યા બાદ નિર્મળ, બને ત્યાં સુધી શ્વેત, સાંધ્યા વગરના સારાં પૂજના વસ્ત્ર પહેરીને મુખકોશ આઠવડો (મુખ અને નાકના શ્વાસને રોકવા માટે) બાંધવો. ભગવંતના પુજન વખતે મન, વચન, કાયા, વસ્ત્ર, ભૂમિ, પૂજા ઉપકરણો અને વિશુદ્ધતા એમ સાત પ્રકારે શુદ્ધિ સાચવવી. પછી સુંદર અને સ્વચ્છ કળશમાં લાવેલ જળથી ભગવંતના અંગે અભિષેક કરીને સારા કોમળ વસ્ત્રથી અંગલુહણા કરીને અષ્ટ પ્રકારે નીચે પ્રમાણે પૂજા અષ્ટક બોલતાં અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરવી.

(૧) સચ્ચંદનેન ઘનસારવિમિશ્રિતેન, કસ્તૂરિકાદ્રવયુતેન મનોહરેણ ।

રાગાદિદોષરહિતં મહિતં સુરેન્દ્રૈઃ, શ્રીમજ્જિનં ત્રિજગતીપતિમર્ચયામિ ॥

(ચંદનપૂજા)

ચંદનપૂજા—ઘનસાર ભેળવેલા અને કેશર, કસ્તૂરીના રસયુક્ત મનોહર ચંદનથી, રાગાદિ દોષ રહિત અને દેવેન્દ્રોથી પૂજિત એવા ત્રિજગતપતિ જિનેશ્વર ભગવાનની હું પૂજા કરું છું.

(૨) જાતીજપાવકુલચંપકપાટલાઘૈ—મંદારકુંદશતપત્રશુભારવિઢૈઃ ।

સંસારનાશકરણ કરુણાપ્રધાનં, પુષ્પૈઃ પરૈરપિ જિનેન્દ્રમહં યજામિ ॥

(પુષ્પપૂજા)

પુષ્પપૂજા—બાઈ, બુઈ, બકુલ, ચંપક, પાટલાદિ પુષ્પોવડે તેમજ કલ્પ-વૃક્ષ, કુંદ, શતપત્ર, કમળો, ગુલાબ, ગુલદાઉદી તેમજ ખીખ ઉત્તમ અને સુંદર પુષ્પોથી, સંસારનાશના કારણરૂપ અને કરુણાપ્રધાનશ્રી જિનેન્દ્રદેવની હું અર્ચા કરું છું.

૧૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- (૩) કૃષ્ણાગુરુપ્રચરિતં સિતયા સમેતં, કર્પૂરપૂરસહિતં વિહિતં સુયત્નાત્ ।
ધૂપં જિનેન્દ્રપુરતો ગુરતોષતોઽહં, ભક્ત્યોત્તિષામિ નિજદુષ્કૃતનાશનાય ॥

(ધૂપપૂજા)

ધૂપપૂજા—કૃષ્ણાગુરુ, શર્કરા અને પુષ્કળ કર્પૂર સહિત, ચતુર્ધૃત તૈયાર કરેલ એવા ધૂપને મારા પેતાના દુષ્કૃતનો નાશ કરવા ભગવંતની આગળ હું મહોટા આનંદ અને ભક્તિપૂર્વક ધૂપ પૂજા કરું છું.

- (૪) જ્ઞાનં ચ દર્શનમથો ચરણં વિચિંત્ય, પુંજત્રયં ચ પુરતઃ પ્રવિધાય ભક્ત્યા ।
ચોદ્ધાક્ષતૈશ્ચકરણૈરપરૈરપીહ, શ્રીમંતમાદિપુરુષં જિનમર્ચયામિ ॥

(અક્ષતપૂજા)

અક્ષતપૂજા—જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રનું ચિંતન કરતાં ઉત્તમ અક્ષત તાંદુલવડે ભક્તિથી ભગવંતની સમક્ષ ત્રણ પુંજ કરીને તેમજ અન્ય સાધનવડે હું શ્રી જિનેન્દ્રભગવાનને પૂજું છું.

- (૫) સન્નાલિકેરપનસામલભીજપૂર—જંબીરપૂગસહકારમુખૈઃ ફલૈસ્તૈઃ ।
સ્વર્ગાદ્યનલ્પફલદં પ્રમદપ્રમોદા—દેવાધિદેવમસમપ્રશમં મહામિ ॥

(ફળપૂજા)

ફળપૂજા—નાળીયેર, પનસ, આમળા, ખીજેરા, જંબીર, સોપારી, આમ્રફળ વિગેરે ઉત્તમ ફળોવડે અસાધારણ શાંતિવાળા અને સ્વર્ગાદિ અગણિત ફળ આપનારા એવા દેવાધિદેવની પરમ આનંદપૂર્વક હું પૂજા કરું છું.

- (૬) સન્મોદકૈર્વટકમંડકશાલિદાલિ—મુખ્યૈરસંખ્યરસશાલિભિરન્નમોજ્યૈઃ ।
સુતૃદ્વ્યથાવિરહિતં સ્વહિતાયનિત્યં, તીર્થાધિરાજમહમાદરતો યજામિ ॥

(નૈવૈદ્યપૂજા)

નૈવૈદ્યપૂજા—શ્રેષ્ઠ મોદક, વડાં, માલપૂવા, ભાતદાળ પ્રમુખ અનેક અસાધારણ રસયુક્ત એવા ભોજનવડે ક્ષુધા, તૃષ્ણાની બાધારહિત એવા તીર્થાધિરાજને હું સદા આદરભાવથી આત્મકલ્યાણ માટે પૂજું છું.

જૈન-આચાર

૧૧૭

(૭) વિધ્વસ્તપાપપટલસ્ય સદોદિતસ્ય, વિશ્વાલોકનકલાકલિતસ્ય ભક્ત્યા ।

ઉદ્યોતયામિ પુરતો જિનનાયકસ્ય, દીપંતમઃપ્રશમનાય શમામ્બુરાશેઃ ॥

(દીપપૂજા)

દીપપૂજા—પાપપડલનો જેમણે નાશ કર્યો છે, આખા વિશ્વને અવ-
લોકવાની જ્ઞાનકળાવાળા—કેવળજ્ઞાન યુક્ત સદા ઉદયમાન તથા પ્રશમના સમુદ્ર એવા
શ્રી જિનનાયકની આગળ મારા અજ્ઞાનરૂપી તિમિરનો નાશ કરવા માટે ભક્તિથી
દીપકપૂજા કરું છું.

(૮) તીર્થોદકૈર્ધુતમલૈરમલસ્વભાવં, શશ્વન્નદીનદસરોવરસાગરોત્થૈઃ ।

દુર્વારમારમદમોહમહાહિતાર્હ્ય, સંસારતાપશમનાયજિનં યજામિ ॥

(જલપૂજા)

જળપૂજા—ગંગાદિક શાશ્વતી નદી, નદ, ડ્રહો, સરોવર અને સમુદ્ર
વગેરેના નિર્મળ તીર્થજળથી, નિરંતર નિર્મળ સ્વભાવવાળા, તથા દુર્વાર કામ,
મદ, મોહરૂપ મહા સર્પોનો નાશકરવામાં ગરૂડ સમાન એવા શ્રી અરિહંત
દેવની હું સંસાર તાપને શમાવવા માટે પૂજા કરું છું. પૂજના અનુક્રમ માટે જુદા
જુદા મતો છે.

ઉપરોક્ત—અસાધારણ પૂજા અટકની આ પ્રમાણે સ્તુતિ બોલતાં જે
ભવ્યાત્મા આરીતે સુંદર વિધિથી પરમાત્માની પૂજા કરે છે, તે ભાગ્યશાળી દેવ-
મનુષ્યના અખંડિત સુખો અનુભવી થોડા કાળમાં મોક્ષ સુખને પણ પામે છે.

હવે ઘર દેરાસર અથવા ભકિત ચૈત્યનું સ્થાન અને તેમાં પૂજા વિધિ દર્શાવે છે.

(આણુ)

૧૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મહાત્મા સિદ્ધર્ષિપ્રણીત શ્રી ઉપમિતિ- ભવપ્રપંચાકથાનું સપદ-ગદ્ય ભાષાંતર.

(ગતાંક ૮૯ થી શરૂ)

ભાષાંતરકર્તા—‘ મનોનંદન ’.

પ્રથમ પ્રસ્તાવ-પીઠવંધ

* દૃષ્ટાંતરૂપ કથાનક.

(૧)

+અદૃષ્ટમૂલપર્યંત નગર.

દોહરા.

‘સનાતન અહાં લોકમાં, અનંત જન ભરપૂર;

‘અદૃષ્ટમૂલપર્યંત’ એ, નામે કેા મહાપુર.

૧૧૨

અને તે કેવું છે ?—

હરિગીત.

ગગનચુખક ચિત્તચોરક પંક્તિ જ્યાં પ્રાસાદની,

આદિ અંત મળે ન જ્યાં, જ્યાં રમ્ય હાર બજારની;

અપાર બહુ વિસ્તારવાળા વિવિધ રથહથો પૂર્ણ જે,

વળી પહોંચેરા મૂલ્યરૂપી રત્નકોટિ પ્રપૂર્ણ જે. ૧૧૩-૧૪

* આ દૃષ્ટાંત કથાનક અદ્ભૂત પરમાર્થ રહસ્યથી ભરપૂર છે, એનો પ્રત્યેક શબ્દ ઉપનયગર્ભિત છે, અને એ ઉપનય-પરમાર્થ ગ્રંથકારે ગદ્યવિભાગમાં અત્યંત વિસ્તારથી વર્ણવી પરિસ્ફૂટ કર્યો છે. એ રહસ્ય સમજાવતાં, આ કાવ્યની ઉપયોગિતા અને ઉપકારિતા સવિશેષપણે પ્રતીત થશે. આ સર્વ રસાત્મક વર્ણન ઉપરથી શ્રીમાન સિદ્ધર્ષિની મહાપ્રજ્ઞા ઉપરાંત ઉપમાની અનુપમતા, અર્થની ગંભીરતા અને પદની લલિતતા-આ ત્રણે ગુણો પ્રત્યક્ષ થાય છે; તેમજ તેઓશ્રીને વીતરાગદર્શનનો કેટલો અંતરંગ રંગ લાગ્યો હતો તે પણ સ્પષ્ટ જણાઈ આવે છે. આ દૃષ્ટાંત અને તેનું રહસ્ય બહુ બહુ મનન કરવા યોગ્ય છે. વિષયની સરળતા અર્થે અત્રે (૧) (૨) -આદિ અંક મૂકેલ છે, અને તે જ અનુક્રમે ઉપનય વિભાગમાં પણ અંક મૂકવામાં આવશે.

+ જેનું મૂલ (Origin, Beginning) કે અંત દેખાતો નથી તે અદૃષ્ટમૂલપર્યંત, અનાદિઅનંત. (Eternal)

૧. સદા સ્થાયી, શાશ્વત (Everlasting). ૨. કરિઆણાં. ક્રય-વિક્રયની વસ્તુઓ. (commodities).

શ્રીઉપમિતિભવપ્રપંચાકથાનું સપદ્ય-ગદ્ય ભાષાંતર.

૧૧૯

જ્યાં ડચિત્રવિચિત્ર ડચિત્રચિત્રિતદેવમંદિર શોભતા,
આકર્ષિતા અતિ ખાલદુદ્યો નયન નિશ્ચલ શોભતા;
વાચાલ ખાલ^૫કલાપકેરા કલકલે આકુલ જે,
અલ^૬ધ્ય ઉચા કોટકેરા વસયથી વિટેલ જે. ૧૧૫-૧૬
જે તાગવર્જિત ડગલીર વેદિકાજલે રદુર્ગમ ઠરે,
જે ^{૧૦}લોલ કલોલે લસંતા ^{૧૧}સરવડે વિસ્મય કરે;
ત્રાસહેતુક શત્રુને, વળી કોટ સમીપે વરતતા,
ખડુ ઘોર એવા અંધ કૂપો જ્યાં બધેથી રક્ષતા. ૧૧૭-૧૧૮
ભમંતા ભમરોતણા ઝંકાર સંગીત ગાજતા,
એવાવિવિધકુલકલભર્યા જ્યાં ^{૧૨}અમરકાનન રાજતા;
અનેક આશ્ચર્યોભર્યું જે ચમતકાર અતિ કરે,
અદ્ભૂતમૂલપર્યંત આણું તે મહાપુર છે ખરે! ૧૧૯-૧૨૦

(૨)

જૂંત્યાં ' નિષ્પુણ્યક ' રંક.

ચોપાઈ.

રંકશિરોમણિ—

' નિષ્પુણ્યક ' નામે કો રંક, મોટું ઉદર^૩ જેહુ ધરંત;
દુર્ખંદિ તે બાંધવહીન, ^૪અર્થતણા પુરુષાર્થવિહીન. ૧૨૧
^૫દુઃખાથી જસ દુર્ખલ જેહુ, ગ્રહે ગ્રહે ભિક્ષાર્થે તેહ;
કરમાંહી ગ્રહીને ઘટપાત્ર,^૬ નિન્દાતો ભમતો દિનરાત્ર. ૧૨૨
પડખાંભૂમિશયનથી ક્ષીણ^૭, વળી અનાથ દૌસે તે દીન;
ધૂલિવડે ખરડ્યા સૌ ગાત્ર, ધરી ચિંથરાજાજા જ માત્ર. ૧૨૩
^૮ચિદ્રિ રમુષ્ટિ ને ડલોષ્ટ પ્રહાર, મારે ક્ષણ ક્ષણ વારંવાર;
^૯દુર્દાંત ખાલકના વૃંદ, ^{૧૦}જર્જર જેથી તેના અંગ. ૧૨૪

૩. જાતજાતના. ૪. ચિત્રોથી ચિત્રેલા. ૫. સમૂહ. ૬. ઓળંગી ન શકાય એવો. જે નગરને ચોપામ ફરતો નહિં ઉલ્લંઘી શકાય એવો ઉચો કિલ્લો છે.

૭. ઉડા. ૮. મોટી ખાઇ. ૯. જવું મુશ્કેલ. અતિ ઉંડી ખાઇને લઇ જ્યાં જવું મુશ્કેલ છે. ૧૦. ચંચળ. ૧૧. સરોવરો. ૧૨. દૈવી ઉદ્યાનો-ખાગબગીચાઓ. ૧૩. પેટ. ૧૪. ધન. કમાવાના પુરુષાર્થથી તે રહિત હતો. ૧૫. ભૂખ. ૧૬. ઠીપકું, શંકાર, ઘટપાત્ર અર્થતં દરિદ્રતા સૂચવે છે. ૧૭. ઘસાઇ ગયેલા.

* અત્રે નિકૃષ્ટમાં નિકૃષ્ટ, તુચ્છમાં તુચ્છ, રંકમાં રંક એવા નિષ્પુણ્યક (પુણ્ય-રહિત) રંકતું તાદશ્ય શબ્દચિત્ર રજૂ કર્યું છે, જેનો પરમાર્થ બહુ બહુ બોધદાયક છે.

૧ લાકડી. ૨. મુઠ્ઠી. ૩. દેશ. ૪. દાખવા મુશ્કેલ તે દુર્દાંત, મસ્તાન, દમવા મુશ્કેલ, તોફાની, ઉછાંછળા. ૫. ખખડી ગયેલ-જીર્ણ થયેલ.

૧૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૬ સર્વાંગો મહાઘાત ઉતાપ, તિહાં ડબ્બનુગતચેતન આપ;
 'વોય માડી! રે! કરજો વ્રાણુ'! પોકારે એવો દીન વાણુ. ૧૨૫
 જવર દુષ્ટ ઉન્માદ સંયુક્ત, શૂલપોડિત તે ૧૦ પામાયુક્ત;
 સર્વ રોગનો તેહ નિવાસ, વેદનવેગે વિહ્વલ ખાસ. ૧૨૬
 કરે ઉપદ્રવ ક્ષુધા પિપાસ,^{૧૧} શીત-ઉષ્ણ મચ્છર ને ડાંસ;
 રંક વેદના સહતો એમ, મહા ઘોર નારકની જેમ. ૧૨૭
 સંતોને કરેણાતું સ્થાન, માનીને તે હાસ્ય નિદાન;
 ખાલોને ૧૨ ક્ષીડન આવાસ, ઉદાહરણ પાપીને ખાસ. ૧૨૮
 રંકો વળી બહુ જ બીજય, વર્તે તેહ મહાપુરમાંય;
 કિંતુ તાદૃશ પ્રાચે નોય, નિર્ભાગીનો શિરોમણિ કોય. ૧૨૯
 'પામીશ લિક્ષા તે તે ગેહ,' ધત્યાદિક ચિંતવતો તેહ;
 વિકલ્પાકુલ મનમાં થાય, રૌદ્રધ્યાન ભરતો જાય. ૧૩૦
 કદી ન કાંઈ કરે તે પ્રાપ્ત, માત્ર જ પામે છે પરિતાપ;
 ૧૩ કદન્નલવ કેવલ મળતાંય, રાજ્ય મળ્યા જ્યમ તુષ્ટ થાય!! ૧૩૧
 દીઝે ૧૪ અવજ્ઞાથી જન જેહ, કદન્નલવ ભોગવતાં તેહ;
 'આ લઈ લેશે' એમ સશંક, ઇંદ્રથીય ડરતો તે રંક!!! ૧૩૨
 તેથીય તુષ્ઠિ ન તેને થાય, પણ જુલુક્ષા^{૧૫} વધતી જાય;
 કદન્ન જરતાં પીડે રંક, ૧૬ વાતવિસૂચિકા જ કરંત. ૧૩૩
 સર્વ રોગનું વળી નિદાન,^{૧૭} કદન્ન તેહ કહેલ પ્રમાણ;
 પૂર્વ રોગની તેહ અસાર, પરમ અભિવૃદ્ધિ કરનાર. ૧૩૪
 તેને સુંદર માને રંક, બીજું ન જાણે તેહ વરાક;^{૧૮}
 ૧૯ સુસ્વાદુ ભોજનનો સ્વાદ, સ્વપ્ને પણ એને ના પ્રાપ્ત. ૧૩૫

અનંત પરિભ્રમણ—

નાનાવિધ ગલીઓમાં એમ, ઉંચા-નીચા ગૃહમાંયે તેમ;
 તેહ ભમ્યો પુર તેહ અપાર, અશ્રાંત ચિત્તે બહુવાર. ૧૩૬
 મહાપાપથી તેહ હણેલ, એમ ભમતાં દુઃખત્રસેલ;
 કેટલોક વીત્યો રે! કાળ? મળે નહિં તેની કંઈ ભાળ. ૧૩૭

૬. સર્વ અંગે થતી. ૭. ત્યાં જ જેનો જીવ ચોંટી રહ્યો છે. કદન્નની મૂચ્છા એવો. ૮.

રક્ષણ. ૯. કોઠ. ૧૦. ખસ, ખુબલી. ૧૧. તરસ. ૧૨ રમતનું સ્થાન.

૧૩ કુત્સિત-દુષ્ટ-પરાય ભોજન. એકું-જુકું પરાય અન્ન.

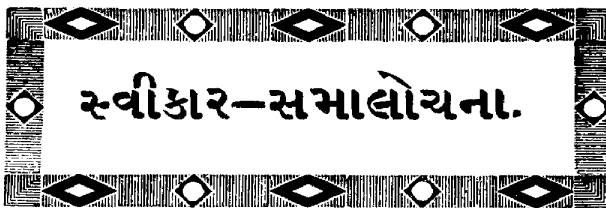
૧૪ તિરસ્કારથી. ૧૫. ખાવાની ઇચ્છા તે જુલુક્ષા-ભૂખ.

૧૬ વાયુ અને ઝાડા (Elatulence & Diarrhool).

૧૭ કારણ. ૧૮ બિચારો, -આપડો. ૧૯ સુંદર સ્વાદવાળો, સ્વાદિષ્ટ.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧૨૧

જૈન જ્યોતિઃ—શિક્ષણાંક તંત્રી ધીરજલાલ ટોકરશી શાહ. સહતંત્રી નાગ-કુમાર મકાતી. શિક્ષણની નવજ્યોતરૂપ શિક્ષણ વિષય સચિત્ર અંક કે જેમાંથી ભૂત-વર્તમાનનો ઇતિહાસ, શિક્ષણ માટે નવી-જુની પદ્ધતિ અને દિશાઓ અને કયું શિક્ષણ કેવું હોવું જોઈએ અને આપવું એ સર્વ વસ્તુઓ આ અંકમાંથી મેળવી શકાય છે. આર્થિક સંકડા-મણ જ્યાં દિવસાનુદિવસ વ્યાપારાદિમાં વધતી જાય છે તેવા સમયમાં આવા ખરચાળ પ્રકાશનો પ્રકટ કરવા તે એક જેમ સાહસ છે, તેમજ આ માસિક હજી જાણવા પ્રમાણે જોઈએ તેટલું પગલર પણ નથી થયું તેવા સંયોગમાં તેના સંચાલકોએ કેટલો પ્રયત્ન અને ખર્ચ કરી આ પ્રયત્ન ઉઠાવી જૈન સમાજની સેવામાં મૂક્યો છે તે જોતાં, લેખો વાંચતા, સંકલના જોતાં તે આવકારદાયક અંક લેખાવો જ જોઈએ. જૈન સમાજે આવા શુભ પ્રયત્નની કદર કરી તેના ઉત્સાહને વૃદ્ધિ કરવો તે આવશ્યક છે. આ અંકમાં આવેલ શિક્ષણ સંબંધી લેખો વાંચી-વિચારી જેટલું જેટલું બંધ બેસતું હોય તેટલું અમલમાં મૂકે તે જ હેતુ આવા અંકે પ્રકટ કરવાનો હોઈ શકે. આ અંકના તંત્રીઓના આ શુભ પ્રયત્ન માટે અમે ધન્યવાદ આપીએ છીએ, અને ભવિષ્યમાં તેમની અભિલાષા પૂર્ણ થાય તેમ ઇચ્છીએ છીએ. આ અંક મનન કરવા લાયક છે. તે લેવા ભલામણ કરીએ છીએ. કિંમત બે રૂપિયા. ઠેકાણું અમદાવાદ, હવેલીની પોળ રાયપુર, તંત્રીને ત્યાં.

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ પાલીતાણા-સં. ૧૯૮૮ ની સાલનો રીપોર્ટ તથા હિસાબ.

દોઢસો વિદ્યાર્થીઓને શિક્ષણ આપતી, પોષણ કરતી, આરોગ્ય સાચવતી અને ભવિષ્યમાં શહેરી બનાવવાની ઉદ્દેશવાળી આ સંસ્થા આજે બાળવયમાંથી યૌવનવયમાં પ્રવેશ કરે છે, તેમ તેનો પંદરમા વર્ષનો રીપોર્ટ અવલોકતાં જણાય છે. શારીરિક, માનસિક અને ધાર્મિક એક સાથે શિક્ષણ આપતી આટલી સંખ્યા બાળકોની ધરાવતી, જાણવા પ્રમાણે આ જીલ્લામાં ઇલાકામાં આ એક જ મુખ્ય સંસ્થા છે. ભવિષ્યમાં સ્વતંત્ર શિક્ષણ ઉદ્યોગજનર સાથે આપવાના ઉદ્દેશથી ઇંગ્રેજી ચોથા ધોરણ સુધીની સ્કૂલ વિદ્યાલય (સાથે સ્વતંત્ર રીતે ધાર્મિક શિક્ષણ આપી શકાય તે માટે) નો જન્મ આપેલ છે. તેના કાર્યવાહકોએ તેની બાળવયમાં, તેમની ખંત, ઉત્સાહ અને પ્રમાણિક સેવાને લઈને ધણી જ પ્રગતિ (સામાન્ય રીતે થવી જોઈએ તે કરતાં વધારે) કરી છે તેમ રીપોર્ટ વાંચતા જણાય છે. ઉદ્દેશને પહોંચી વળવા તેમજ તેના કાર્યવાહકોના મનોરથો ભવિષ્યમાં સફળ થવા અનેક પ્રયત્નો છતાં આર્થિક સ્થિતિની સંકોચતા અને જૈન સમાજની પુરેપુરી અમીદગિનાઅભાવે બહુ જ ધીમી રીતે પ્રગતિ કર્યે જાય છે. આટલા વખતની સંતોષ-

૧૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

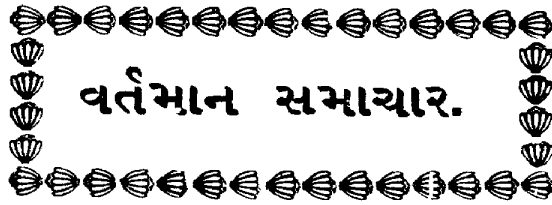
કારક કાર્યવાહી જોતાં જૈનસમાજ તે સંસ્થાની માંગણીઓ પુરી પાડે તો થોડા વખતમાં પણ વિશેષ પ્રગતિમાન આ સંસ્થા થઈ શકે તેવું છે. હાલ સ્થ મનુષ્યો-કાર્યવાહકો હોવાથી કોઈ સ્થળે સખલના હોય પણ ખરી, છતાં એકંદરે તટસ્થવૃત્તિથી કાર્યવાહી જોનારને થયેલ પ્રગતિ સંતોષકારક અને ઘણી આગળ ગયેલી જણાય. પંદર વર્ષોના કાર્યવાહકોનો સતત પ્રયાસ સામે વગરજોયે-જાણે કે પ્રકૃતિ અનુસાર અનેક વખતે આ સંસ્થા માટે કોઈ તરફથી અયોગ્ય બોલાયેલ લખાયેલ હશે પરંતુ તેની સામે કોઈ પણ સ્થળે બૂલ હોય તો સુધારી લેવા, તેવાઓનો ઉપકાર માનવાની દૃષ્ટિ રાખી આ સંસ્થાના કાર્યવાહકો જે અમૂલ્ય સેવા કરી રહ્યા છે તેના ફળરૂપે જ આ સંસ્થા ઉન્નતિને પાંચે આટલે સુધી ગયેલ છે, તેમ તેના રીપોર્ટો સાક્ષી પૂરે છે અને કાર્યવાહકો તે માટે ખરેખર ધન્યવાદને પાત્ર છે. રીપોર્ટની સંકલના યોગ્ય છે તેટલું જ નહિ પરંતુ આવક-જવક અને ખર્ચ-હિસાબ તેમજ દરેક કાર્યવાહી માટેની સ્ટુટ હકીકત ચોખ્ખવટવાળી અને તેવી સંસ્થાઓને અનુકરણીય છે. આ વર્ષથી અખંડ આયબિલિતપની યોજનાની થયેલ વૃદ્ધિ આ સંસ્થાનું ભાવી ઉન્નવળ, કુશલ, દીર્ઘાયુ સૂચવે છે. વ્યાયામ, ઉદ્યોગશાળા, સંવાદસભાઓ વગેરે પણ સંસ્થાના ઉપયોગી કાર્યો છે. સ્થાયીકૃત માટેની તેમજ રીપોર્ટના પાના ૧૦૨ મેં તાત્કાલિક જરૂરીયાતો જે જણાવી તેને જૈન સમાજે ધ્યાનમાં જલદીથી તે પુરી પાડવાની જરૂર છે. સમય-કાળ આવી અનેક સંસ્થાઓની જરૂરીયાત માગે છે, આવી પ્રગતિમાન ઉન્નત-શીલ આ ગુરુકુલની વિશેષ પ્રગતિ ન અટકી પડે તે માટે જલદીથી માંગણીઓ પૂરી પાડવા સામે જૈન સમાજને નમ્ર સૂચના કરીએ છીએ.

શેઠ ધર્મચંદ ઉદેચંદ જૈન એજ્યુકેશન ફંડ:-સં. ૧૯૨૬ થી સં. ૧૯૩૧ સુધીનો હિસાબ તથા રીપોર્ટ. પ્રસિદ્ધકર્તા ગુલાબચંદ ધર્મચંદ ઝવેરી. મેનેજીંગ ટ્રસ્ટી. શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક વિદ્યાર્થીઓને પોતાનો અભ્યાસ આગળ ચલાવતાં અટકી પડતાં હોય તેને લાયકાત પ્રમાણે લોનરૂપે આર્થિક સહાય કરવા માટેનો ઉદ્દેશ છે, જેથી તે પ્રમાણે રીપોર્ટવાળા વર્ષ દરમ્યાન ૨૩) વિદ્યાર્થીઓએ લાલ લીધા છે. તેમાંથી કેટલાક વિદ્યાર્થીઓ ઇંગ્લાંડ, જર્મની, અમેરિકા જઈ ઉચ્ચપદ પ્રાપ્ત કરી સારી નામના મેળવવા પામ્યા છે. ઉચ્ચ કેળવણી લેવા માટે આ ફંડના ટ્રસ્ટીઓ તેનો સારો ઉપયોગ કરે છે તેમ આ રીપોર્ટ વાંચવાથી જણાય છે. આવા ફંડો દરેક મોટા શહેરોમાં કરી ઉચ્ચ કેળવણી જૈન બાળકોને આપવા માટે કરવા જરૂર છે. આ ફંડનો વહીવટ હિસાબ ચોખ્ખવટવાળો છે-અનુકરણીય છે.

ધી જૈન સેનેટરી એસોસીએશન:-આરોગ્ય પત્રિકા નં. ૪. પ્રકટકર્તા જૈન સેનેટરી એસોસીએશનની આરોગ્ય પ્રચારક કમીટી મુંબઈ. આ પત્રિકામાં વિદ્વાન ડોક્ટરોએ તૈયાર કરેલા ચોખ્ખાન્યાના ટુંક સારરૂપે, બાળસપ્તાહ, આરોગ્ય સપ્તાહ, જાહેર તંદુરસ્તી માટે નાગરિકોની ફરજો, રાજ્ય અને જાહેર આરોગ્ય, જન્મ-મરણનું નોંધપત્રક, પોરાક સંબંધી જ્ઞાન, તંદુરસ્તી સાચવવાના નિયમો વગેરે વિષયો સંક્ષિપ્તમાં આપેલ છે જે પ્રજામાં પ્રચાર કરવા જેવા છે. આ સંસ્થાના સંચાલકોનો આવો પ્રયત્ન આશીર્વાદસમાન છે. પ્રજાની આરોગ્યતા માટે દરેક શહેરમાં આવી સંસ્થાઓની જરૂર છે.

વર્તમાન સમાચાર.

૧૦૧

માગશર માસમાં શ્રી ભાવનગરમાં પ્રતિષ્ઠા અને પદવીના થયેલા મહોત્સવો.

ભાવનગરમાં આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજયનેમિસૂરિના સપરિવાર ચાતુર્માસની પ્રાંતે પૂન પ્રવર્તકુળ લાવણ્યવિજયજી મહારાજને માગશર શુદ્ધિ ૮ શનિવારે શ્રી ભગવતીજીની અનુગ્રાપૂર્વકે ગણિપદપ્રદાન :તથા માગશર શુદ્ધિ ૧૦ રવિવારે મંત્રાચાર્યપૂર્વકે પંન્યાસ પદવીપ્રદાન દાદાસાહેબમાં શ્રી ચતુર્વિધ સંઘના ભવ્ય મેળાવડા સમક્ષ ઉભા કરેલા સમીઆનામાં આચાર્ય શ્રીમાન્ વિજયનેમિસૂરીશ્વરજી તરફથી કરવામાં આવ્યું હતું. આ પદવીઓને અંગે અઢાઇ મહોત્સવ, પ્રભાવના તથા સ્વામીવાત્સલ્ય સદ્ગત દામોદર નેમચંદના શ્રેયાર્થે તેમના અંધુપુત્ર મણિલાલ, રતીલાલ અને મોહનલાલ પોપટલાલ તરફથી કરવામાં આવ્યા હતા. તેને અંગે મેરૂપર્વતની રચના વોરા પરમાણ્ડ તારાચંદ તરફથી કરવામાં આવી હતી.

માગશર શુદ્ધિ ૯ શનિવારે સવારે શ્રી પાર્શ્વનાથજીના સમરાવેલા મંદિરમાં અને કરચલીઆ પરામાં તૈયાર થયેલા નવા દેરાસરજીમાં શ્રી પાર્શ્વનાથજી મહારાજ વિગેરે ત્રણ બિંબોની પ્રતિષ્ઠા કરવામાં આવી હતી. પરામાં સમવસરજીની રચના કરવામાં આવી હતી. તે દિવસે સાંજે તપાલોકા સંઘનું સ્વામીવાત્સલ્ય ૧૬ સદ્ગૃહસ્થો તરફથી કરવામાં આવ્યું હતું.

સમરાવેલા શ્રી પાર્શ્વનાથજીના મંદિરમાં પ્રતિષ્ઠાને દિવસે અષ્ટોત્તરી સ્નાત્ર વોરા પરમાણ્ડ તારાચંદ તરફથી ભણાવવામાં આવ્યું હતું અને કરચલીઆ પરામાં શુદ્ધિ ૧૩ના અષ્ટોત્તરી સ્નાત્ર શા નથુભાઈ દેવચંદ તરફથી ભણાવવામાં આવ્યું હતું. અષ્ટોત્તરી સ્નાત્ર વિગેરેની વિધિ કરાવવા અમદાવાદથી ચાર ગૃહસ્થો આવ્યા હતા.

શુ. ૧૧ મુનિરાજ શિવાનંદવિજયજીના વડીદીક્ષા પ્રસંગે શેઠ હરજીવન દીપચંદ તરફથી શ્રીફળની પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી.

આ રીતે આચાર્ય શ્રી વિજયનેમિસૂરીશ્વરજીની છાયા નીચે પ્રતિષ્ઠાના, પદવી પ્રદાનના અને સ્વામીવાત્સલ્યના ઉત્સવો નિર્વિઘ્ને પૂર્ણ થયાં છે.

૧૦૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી ગોડીજી પાર્શ્વનાથ મંદિરમાં પાવાપુરી જૈન તીર્થસ્થળના અને અઢાઇ મહોત્સવ.

શ્રીયુત હરિચંદ મીઠાભાઈના સ્વર્ગવાસ થતાં તેમની પાછળ ધાર્મિક કાર્યો અઢાઇ મહોત્સવ, શ્રી પાવાપુરીની મનોહર સ્થળના માગશર વાદ ૧ થી શરૂ થયેલ છે. માગશર વદિ ૭ ના રોજ સ્વામીવાત્સલ્ય થવાનું છે. તેઓ શ્રી પૂરા ધર્મશ્રદ્ધાવાન અને નિર્મળ હૃદયના હતા જેથી તેમની અંતીમ ઇચ્છા મુજબ ઉપરોક્ત માંગલિક કાર્યો શરૂ હોવા સાથે બીજા પણ કાર્યો તેમના સુખંધુ ઠાકરશીભાઈ વગેરે કુટુંબીજનો કરવાના છે. સુકૃત લક્ષ્મીનો હૈયાતિમાં અને પાછળ આ રીતે ધાર્મિક કાર્યોમાં શુભવ્યય સ્વાભાવિક રીતે થાય છે.

શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી (આત્મારામજી) મહારાજના પદ્ધતિ શિષ્ય શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજનો પાલીતાણા તરફ વિહાર અને જનતાનું અપૂર્વ સ્વાગત.

શ્રીમદ્વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી મહારાજના પદ્ધતિ આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિજીના પાલનપુરમાં ચાતુર્માસ દરમિયાન શરૂ કરવામાં આવેલ ઉપધાન તપની માળતું મુદ્દત હજી બાકી હતું, તેમજ બીજા કેટલાક માંગલિક કાર્યો કરવાના હતા પરંતુ પંચાંગના શ્રીસંધે, અમુક સમયમાં એક મહોટો ઉત્સવ કરવાનો નિર્ણય કર્યો હોવાથી અને આ પ્રસંગે પધારવાની સંધની સૂરિજીને આગ્રહભરી વિનંતી હોવાથી તેમજ બીજા બાળુ સિદ્ધાચજીની યાત્રા કરવાની હોવાથી તેઓશ્રીએ તા. ૬-૧૧-૩૩ સોમવારે પાલનપુરથી વિહાર કર્યો. વિહાર સમયે સાંજે પાલનપુર સૂરિજીને વિદાયનું માન આપવા માટે જગાણા સુધી આવ્યું હતું, જ્યાં પાલનપુરના શેઠ ડોસાજી વાલજી તરફથી નવકારશી કરવામાં આવેલ તેમજ રાગ-રાગણીપૂર્વક પૂજા ભણાવી અંગરચનાદિ કરવામાં આવેલ.

મહારાજશ્રીની શત્રુંજય યાત્રાની લાંબા વખતથી ભાવના છે અને તેઓશ્રી ઉંઝા, સિદ્ધપુર, મેસાણા, ભોયણી રસ્તે શત્રુંજય જવા સાડે જ નીકળ્યા હતા. પૂજ્યપાદ શાન્તમૂર્તિ શ્રીમદ્ હંસવિજયજી મહારાજની તખીયત નરમ સાંભળી તાબડતોબ બે દિવસમ કાંઈ પણ જાતના સમાચાર આપ્યા સિવાય પાટણ આવી પહોંચ્યા પણ વટેમાર્ગે મારફત વીજળીના વેગે સમાચાર ફેલાઈ ગયા કે મહારાજશ્રી પાટણ નજદીક આવી ગયા છે અને જોતજોતામાં તો શ્રાવકો અને શ્રાવિકાઓના ટોળેટોળા કોઠા કુષ્ઠ દરવાજે ઉભરાવા માંડ્યા. કેટલાક લોકો રાજમહેલના રસ્તે દોડ્યા અને ત્યાંથી ખબર મળ્યા કે તમારા મહારાજ તો સડક છોડી છીંડીઆ દરવાજા બાજુ ગયા. સ્વાગત માટે તાત્કાલિક કશું થઈ શકે એમ હતું નહિ, ફક્ત બેન્ડ સાથે લોકો આવેલા. દરવાજાની અંદર કેટલેક છોટે આગળ ગયા પછી મહારાજશ્રીનો ભેટો થઈ ગયો અને જ્યાં બેન્ડવાળાને આગળ ગોઠવવા માંડ્યા કે તરતજ મહારાજ સાહેબે અટકાવ્યા. મેરેકુ બેન્ડકી જરૂરત નહિ હૈ-કહેતા મહારાજશ્રી ઉપાશ્રય તરફ આગળ વધ્યા. ઉપાશ્રયમાં આવી મંગલિક સંભળાવી હંસવિજયજી મહારાજશ્રી પાસે ગયા.

વર્તમાન સમાચાર

૧૦૩

મહારાજશ્રીની તબીયત સુધારા ઉપર હતી એટલે એમને સંતોષ થયો. શત્રુંજય જવાની ઉતાવળ હોવાથી બીજે દિવસે સાંજના વિહારની વાત જાહેર કરી. લોકો અધિરા બન્યા અને વ્યાખ્યાનમાં મહારાજશ્રીને રોકાઈ જવાની આગ્રહભરી વિનંતીઓ થઈ. આખરે સંધના દબાણથી દશમની સવારે જવાનું નક્કી થયું. સાતમ, આઠમ અને નોમના વ્યાખ્યાનમાં લોકોએ હાજરી આપી મહારાજશ્રીની દેશનામૃતનું પાન કર્યું, છતાં પણ લોકોને સંતોષ થયો નહિ. બપોરે અને સાંજે પણ લોકોએ મહારાજશ્રીને અત્રે ચોમાસાની ન બને તો શત્રુંજયથી પાછા ફરતા પાટણ આવવાની વિનંતીઓ કરી. મહારાજશ્રીએ છેવટે જણાવ્યું કે જો જ્ઞાનમંદિર કે પાયા કાલ્યા જાય તો મેં પાટણ આહિંગા, તુમ આળસ છોડ કે ઉદ્ધમ જરી રખો. અત્રેના મન્સુબ સાહેબ નામદાર ઠક્કર પણ મહારાજશ્રીને મળવા માટે સાતમની સવારે આવ્યા હતા. અડધો પોણો કલાક મહારાજશ્રી સાથે ચર્ચા કરી હતી. ત્રણે દિવસે વ્યાખ્યાનમાં પણ શરૂઆતથી છેવટ સુધી હાજરી આપી હતી અને મહારાજશ્રીની ઉપદેશવાણીથી પોતે ખુશ થયા હતા.

બરાબર પાંચ વાગે આચાર્ય મહારાજે વિહાર કર્યો. હજારોની માનવમેદની તથા ગગનભેદી મહારાજશ્રીના જયના પોકારો વચ્ચે વયોવૃદ્ધ પ્રવર્તકજી કાન્તિવિજયજી તથા શાન્તમૂર્તિ શ્રીમદ્ હંસવિજયજી પોતાની નરમ તબીયત હોવા છતાં પણ ઉપાશ્રયની બારીમાંથી નીરખી રહ્યા હતા. પોતાની અશક્તિથી પોતે સાથે જઈ શકતા નહી હોવાથી ગદ્ગદિત કંઠે મહારાજશ્રીને વિદાય આપી રહ્યા હતા. આ વૃદ્ધ મહાત્માઓથી છુટા પડતાં આચાર્ય મહારાજશ્રીનું હૈયું ભરાઈ આવ્યું હતું. આ દિવસની મુલાકાતનો પ્રસંગ હૃદય દ્રાવક હતો. જોડે ઉમેલા ગૃહસ્થો, અન્ય સાધુઓની આંખો પણ ભીની થઈ હતી. આખરે ભારે હૃદયે આચાર્યશ્રીએ આ વૃદ્ધ મહાત્માઓ પાસેથી વિદાય લીધી. મહારાજશ્રી શેઠ ઝવેરચંદ ગુમાનચંદના અંગલે આવી પહોંચ્યા હતા. અત્રે માનવમેદની બેશુમાર વધી ગઈ હતી. મહારાજશ્રીએ માંગલિક સંભળાવતા પહેલાં જ્ઞાનમંદિરનું કામ જલ્દી શરૂ કરવા તથા તેના માટે પ્રયત્ન ચાલુ રાખવા ફરી આગ્રહ કર્યો હતો. સવારમાં સૂરિજીએ રણુંજ તરફ વિહાર કર્યો હતો. સાથે કેટલાક શ્રાવકો પણ ચાલતા રણુંજ ગયા હતા.

રેલ્વે ટાઇમની સારી સગવડ હોવાથી લગભગ એક હજારના આશરે માણસ રણુંજ આવ્યું હતું. લોકોનો ઉત્સાહ કોઈ અનેરો હતો. પાટણથી આવેલા મોટા સમુદાયની હાજરીથી સાંમૈયું અપૂર્વ શોભાયમાન બન્યું હતું. ગામના લોકોએ પણ પોતાનો અપૂર્વ ઉત્સાહ બતાવ્યો હતો. જૈન જૈનેતરો સમક્ષ મહારાજશ્રીએ એક કલાક સુધી દેશના આપી. હિંદી ભાષામાં અપાતી મહારાજશ્રીની સચોટ દેશના સાંભળી મહારાજશ્રી ઉપર લોકો મુગ્ધ બની ગયા હતા. સભામાં આવેલા મુસલમાનો સુદ્ધ મહારાજની તારીફ કરી રહ્યા હતા. બપોરના પૂજ બહુવવામાં આવી હતી. ઉનાવાના લોકો મોટરમાં મહારાજશ્રીને વાંદવા આવ્યા હતા દરણુંજ, ઉપરાંત મણુંજ કંથાવી, ધીણોજ વિગેરે જગ્યાઓથી પણ માણસોએ સારી હાજરી આપી હતી.

રણુંજની અંદર શ્રાવકોમાં આઠ-નવ વર્ષથી બે પક્ષ હતા. મહારાજશ્રીએ બન્ને પક્ષને ભેગા કરી સમજાવ્યા હતા. ત્રણ કલાકની લાંબી વાટાઘાટ તથા માથાકુટ પછી

૧૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આખરે બંને પક્ષના એકેક માણસને પંચ તરીકે ઉઠાવવા અને મહારાજશ્રીને મધ્યસ્થ તરીકે વચ્ચે રાખવા એમ નક્કી થયું. મહારાજશ્રીની સારી સમજાવટથી આખરે ફેસલો થઈ ગયો અને જીનો કળયો જતાં ગામમાં આનંદ આનંદ વર્તાઈ રહ્યો. મહારાજશ્રી રણજીથી ધીણોજ જવાના હતા. તેની સાથે ધીણોજ જવા કેટલુંક માણસ રોકાઈ ગયું હતું. બીજે દિવસે પાટણથી પણ કેટલુંક માણસ ધીણોજ ગયું હતું.

ધીણોજ સંધે પણ વાવટા, તોરણો, કમાનો, સુત્રોથી રસ્તાઓ તથા ઉપાશ્રય શણ-ગારેલા હતા. મહારાજશ્રીનું સ્વાગત હિત્સાહપૂર્વકે કર્યું હતું. વ્યાખ્યાનમાં પણ મહારાજશ્રીએ સચોટ દેશના આપી હતી.

થોડા વખત ઉપર ધીણોજમાં સોસાયટીની સ્થાપના થઈ છે છતાં સોસાયટીના સભ્યોએ બીજાઓની માફક જાન ગુમાવ્યું નથી. એ જાણ્યો સામૈયામાં આવ્યા હતા તથા વક્ષભવિજયજીના સ્વાગતની કવિતા ગવડાવી હતી. વ્યાખ્યાનમાં પણ આવ્યા હતા, અને શાન્તિપૂર્વકે મહારાજશ્રીની અમૃત સુધામય વાણીનું પાન કર્યું હતું, પણ મહારાજશ્રીની દેશના સાંભળી એઓ ગુંચવણમાં પડ્યા. સોસાયટીના પ્રચારકો અને નેતાઓએ એમને જે વસ્તુ ભારપૂર્વકે સમજાવેલી અને જે સત્ય તરીકે માની લીધેલી તે પ્રત્યક્ષ દેખી શક્યા નહિ. ન તો આચાર્યશ્રીએ નાતરાનો ઉપદેશ કર્યો કે ન તો દેવદ્રવ્ય ખાધ જવાની સલાહ આપી; ન તો ઉપધાન ઉજમણું વખોડ્યા ન તો દીક્ષા વિરૂદ્ધ પ્રચાર કર્યો; ન તો બીજા સાધુઓની ખોદણી કરી કે ન તો શ્રાવકોને લઢાવી મારવાની વાતો કરી. વ્યાખ્યાન ઉઠ્યું કે તરતજ એ જાણ્યો મહારાજશ્રી પાસે આવ્યા. લોડો પાસે જ ઉભેલા હતા. એ જાણ્યોએ પૂછવા માંડ્યું કે સાહેબ આપ દીક્ષાની વિરૂદ્ધ ઉપદેશ કરો છો, આપ નાતરાનો અને દેવદ્રવ્ય ખાધ જવાની સલાહ આપો છો, આપ ઉપધાન ઉજમણને ધુમાડો કહો છો આનું કારણ શું? જવાબમાં મહારાજશ્રીએ જણાવ્યું કે જાણ દીક્ષા વિરૂદ્ધ મેં ક્યારે ઉપદેશ આપ્યો અથવા મેં ક્યારે દીક્ષા ન આપી? તમે આવો, એકલા આવો કે ટોળાબંધી આવો તો પણ હું વૈરાગ્ય લાયકાત જોઈ દીક્ષા આપવાને તૈયાર છું. મેં કંઈ જગ્યાએ નાતરા કરાવ્યા કે દેવદ્રવ્ય ખાવાની સલાહ આપી તે બતાવશો. હજી પાલણપુરમાં જ ઉપધાન કરાવીને હું આ બાજુ આવું છું. ઉપધાન ઉજમણને ધુમાડો કેણે કહ્યો છે? સોસાયટીના સભ્યોએ જણાવ્યું કે સાહેબ લોડો કહે છે કે વક્ષભવિજયજીએ કીધું. બાકી પાલણપુરમાં ઉપધાન કરાવ્યા તે અમે જાણીએ છીએ. મહારાજશ્રીએ જણાવ્યું કે લોડો નથી કહેતા સાગરજી કહે છે. સાગરજીએ મારું વ્યાખ્યાન સાંભળ્યું નથી અને પુછીને સત્ય હકીકતની ખાત્રી કરી નથી. એમ ને એમ મારું નામ દે છે એનો કાંઈ જ અર્થ નથી, મુનિ સંમેલન માટે પુછતાં મહારાજશ્રીએ જણાવ્યું કે હું કાંઈ વિરૂદ્ધ નથી પણ મને સંમેલન થાય એવા ચિન્હો જણાતા નથી. ખાનગી વાતો શું થાય છે એ હું જાણતો નથી. સંમેલન કરાવવા બહાર પડેલા નગીનદાસ કે જીવાભાઈ કાંઈ મારી પાસે આવ્યા નથી. અને પાટણ તથા જમનગરના કળાઓનું સમાધાન લાવ્યા સિવાય સંમેલન શી રીતે ભરી શકાશે એ જ હું સમજી શકતો નથી. સભ્યોએ પૂછ્યું કે સાહેબ તમે સહીઓ કરી આપી છે? મહારાજશ્રીએ જણાવ્યું કે મેં સહી કરી

વર્તમાન સમાચાર.

૧૦૫

આપી નથી. સોસાયટીના સભ્યો હોવા છતાં એટલી નમ્રતા, શાન્તિ અને વિનયપૂર્વક એ ભાઈઓએ સવાલો પૂછ્યા હતા.

ત્યાંથી બહોલ થઇ કટોસણ આવતાં રેટના મેનેજર શ્રીયુત જેઠાભાઈ શ્રીસંઘને લઈ એક માઇલ સુધી સામે આવ્યા હતાં, સામેયા સાથે ગામમાં લઈ ગયાં. સ્વર્ગસ્થ ઠાકોર સાહેબના ભાઈ આદિ સાથે હતા. મેનેજર સાહેબના આગ્રહથી આચાર્ય મહારાજને પોતાના બંગલામાં ઉતાર્યાં. બપોરે વ્યાખ્યાન થયું. અધિકારી વર્ગની સાથે ઠાકોરના ભાઈ આદિએ વ્યાખ્યાન સાંભળી ભારે ખુશી પ્રગટ કરી અને રહેવા માટે ઘણો જ આગ્રહ કર્યો; પરંતુ યાત્રાની ઉતાવળ હોવાથી બીજે દિવસે વિહાર કરી ચૌદશના ભોયણી પધાર્યા.

આચાર્ય મહારાજ શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી ભોયણી જવાના છે એ વાત જાહેર થઈ ગયેલી હોવાથી પાટણથી, અમદાવાદથી તેમજ આજુબાજુથી કેટલાક શ્રાવક-શ્રાવિકાઓ ભોયણી તીર્થની યાત્રાર્થે તેમજ મહારાજશ્રીના દર્શને એમ બેવડો લાભ લેવા જઈ પહોંચ્યા હતા. અમદાવાદવાળા શેઠ શકરાભાઈ તથા શ્રીમાન શેઠ સુનીલાલ ભગુભાઈ પણ મોટર મારફત ભોયણી આવ્યા હતા. મહારાજશ્રી સાથે સંમેલન સંબંધી ઘણી ચર્ચા થઈ હતી મહારાજશ્રીએ રૂપરેખા નક્કી કરવાની જરૂરીઆત ઉપર ભાર મૂક્યો હતો. શેઠ સુનીલાલભાઈએ તથા શકરાભાઈએ મહારાજશ્રીને અમદાવાદ પધારવા ખાસ આગ્રહભરી વિનંતી કરી પણ મહારાજશ્રીએ શત્રુંજય જવાની ઉતાવળ બતાવી હતી.

ભોયણીથી દેત્રોજ થઈ વીરમગામ પધાર્યા હતા. મહારાજશ્રીએ વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. હાજરી સારી હતી. બપોરના વિહાર કરી વણી-ઢાંકી થઈ લખતર આવ્યા. અહિંથી સીયાણી થઈ લોંબડી આવી પહોંચ્યા.

એક આજુથી આચાર્ય મહારાજે લોંબડીમાં પ્રવેશ કર્યો ત્યારે તે જ દિવસે વડોદરાના મહારાજ શ્રીમંત સયાજીરાવ ગાયકવાડની પણ લોંબડીમાં પધરામણી થઈ. ધામધુમપૂર્વક આચાર્ય મહારાજનું સ્વાગત થયું. ગામમાં આનંદ ફેલાઈ રહ્યો. વ્યાખ્યાનમાં પણ ઘણી જ સારી હાજરી હતી.

વઢવાણ શહેરથી દશ આગેવાન ભાઈઓ મહારાજશ્રીને વિનંતી કરવા લોંબડી આવ્યા હતા. તેમના આગ્રહને માન આપી મહારાજશ્રીએ વળતા વઢવાણ આવવાનું જણાવતા તેઓ ખુશી થયા હતા.

મહારાજશ્રી તિલોકચંદજી સાથે આચાર્ય મહારાજશ્રીની મુલાકાત થતાં ઘણી વાત-ચીતો થઈ. ત્યાંથી મહારાજશ્રી જૈન બોર્ડિંગની મુલાકાતે ગયા હતા. વિદ્યાર્થીઓને ઉપદેશ આપ્યો હતો. ત્યાંથી ચાનભંડારની મુલાકાત લઈ મહારાજશ્રીએ સંતોષ જાહેર કર્યો હતો.

લોંબડીથી અલાવ, લાડીદડ થઈ લાખેણી પધારતા વળાના આગેવાનો સૂરિજીને આગ્રહ કરવા આવ્યા હતા. જેને માન આપી તેઓશ્રી વળા પધારતા સંઘે સુંદર સ્વાગત કર્યું. અત્રે ભાવનગરથી આગેવાન ગૃહસ્થો મોટરદ્વારા સૂરિજીને વાંદવા અને ભાવનગર પધારવાનો આગ્રહ કરવા આવ્યું હતું.

૧૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વળાથી માગશર શુ. ૧૫ વિહાર કરી, ચમારડી, પાલડી, સોનગઢ થઇને મા. વહી પહેલી ૧ શનિવારે શ્રી મોખડકે પધાર્યા. આચાર્યશ્રી મોખડકે પધારવાના છે તેવા ખબર વળાથી પાલીતાણે પહોંચી જતાં સવારના પાલીતાણે આવેલા યાત્રિકો મોખડકે જઈ પહોંચ્યા, અને ગામમાં ખબર થતાં સકળ સંઘ સામૈયું લઇને બહાર આવ્યો; પરંતુ આ. શ્રી બીજે રસ્તેથી ગામમાં આવી ગયેલા. બપોરના પાલીતાણા શ્રીસંઘના આગેવાનો, નગરશેઠ, શ્રી આણંદજી કલ્યાણજીના મુનિમ, શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર મોટી ટોં નું ડેપુટેશન વગેરે ત્રણશેઠ લાઇઓ મોખડકા પહોંચી ગયા. જ્ઞાનક્રિયામ્બ્યાં મોક્ષઃ ઉપર વ્યાખ્યાન થતાં મોખડકામાં શેઠ ગાંડલાલ ડાહ્યાલાઇ તરફથી પાઠશાળા ખોલવાની માગણી થઇ અને તેજ દિવસે આચાર્યશ્રીના નેતૃત્વ નીચે પાઠશાળા ખુલ્લી મૂકવામાં આવી.

આ. શ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ અઢારવર્ષે પાલીતાણે પધારે છે તેવા ખબર ગામમાં ફેલાતાં ચોતરફ ઉત્સાહ વધી ગયો. મોટી ટોળાએ સ્વાગતની તૈયારી કરી અને પેઢી, શ્રીસંઘ કે ટોળાના ભેદ વિના આખાલગ્રહ બીજી એકમ રવિવારે સવારમાં સ્વાગત માટે મોખડકાની સડકનાં રસ્તે નીકળી પડ્યું. દુકાનોને જરીયનથી શણગારવામાં આવી. ચોતરફ ધ્વજ પતાકા, સ્વાગત બોર્ડો ટંગાઇ ગયા અને રોટ બેન્ડ, પોલીસપાર્ટી, સ્વારપાર્ટી, શેઠ આણંદજી કલ્યાણજી તરફથી ઇન્દ્રધ્વજ હાથી, ઘોડા, ગુરકુળ બેન્ડ, ગામનું બેન્ડ, શ્રી યશોવિજય, જૈન ગુરકુળ, શ્રી જૈન બાળાશ્રમ, શ્રાવિકાશ્રમ, શ્રી બ્રહ્મચર્યાશ્રમ વગેરે દરેક સંસ્થાના બાલક, બાલિકાઓ, ગુરવંદન અને સ્વાગતમાં આવી પહોંચ્યાં. શ્રી ન્યુ જૈન સેવાસમાજ તેમજ શ્રી બુદ્ધિસિંહજી જૈન પાઠશાળાના સ્વયંસેવકો સેવા વ્યવસ્થાના કાર્યમાં રોકાઈ ગયા. આચાર્યશ્રી પધારતાં પહેલાં મોખડકાની સડક ઉપર આ બધી તૈયારી જોઇને આચાર્યશ્રીને સરઘસમાં જોડાવું પડ્યું. આચાર્યશ્રી પાલીતાણે પધારવાના છે તેવા ખબર લાવનગરમાં પહોંચી જતાં શનિવારે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, શ્રી વિજયધર્મ પ્રકાશક સભા, શ્રી જૈન યુવકસંઘ, શ્રી વડવા જૈન મિત્ર મંડળ વગેરેના સભ્યો દર્શન-સ્વાગતનો લાલ લેવા આવી પહોંચ્યા હતા. ગામમાં પ્રવેશ થતાં સ્થાનિક બીરાજતા સદગુણાનુરાગી મુનિ શ્રી કપૂરવિજયજી મ. ઉ. શ્રી શ્રી દેવવિજયજી, મુનિ ૧ રંગવિજયજી, પ્રવર્તક શ્રી સુખસાગરજી મ. મુનિશ્રી મંગળસાગરજી મ. મુનિશ્રી અમરવિજયજી મ. વગેરે સપરીવાર પધાર્યા હતા. તેમજ દરેક સાધ્વીજી મહારાજને પણ પધાર્યા હતાં માર્ગમાં ગહુલીઓ અને દરેક સંસ્થાઓએ સ્વાગત ગીતોથી ગુરસતકાર કર્યો. બે કલાકે શ્રી મોતીકઠીયાની ધર્મશાળાના નવા બંધાએલ વિશાળ હોલમાં વ્યાખ્યાન આપવામાં આવ્યું. સરઘસનું વિશાળ દ્રશ્ય અને વ્યાખ્યાનની ગરદીનો અન્નેડ પ્રસંગ જોતાં જનતાનો ઉત્સાહ અને અપૂર્વ ભક્તિ તરી આવતાં હતાં.

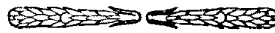

“આત્માનંદ પ્રકાશ” નો આજના અંકનો ખાસ વધારો.

નવીન વધામણી.

મહાવીર જયંતિ સુધીજ

ખાસ ઘટાડેલા માવ.

જૈન ધર્મનાં તેમજ જૈનતર હરકોઇ પુસ્તકો ખીજેથી મંગાવતા પહેલાં અમેને પૂછાવી ખીજેથી મંગાવવા વિનંતી છે, કારણ કે મહારે ત્યાં જૈનધર્મનાં સુખાઇ, ભાવનગર, સુરત, પાલીતાણા ઇત્યાદિ સ્થળોએ છાપેલાં તમામ પુસ્તકો હંમેશાં મોટા જથ્થામાં રહે છે ને લાયબ્રેરીઓ તથા પાઠશાળાઓને ખાસ કિસ્મતથી જ મોકલવામાં આવે છે. અમારો મુખ્ય ઉદ્દેશ જ્ઞાનનો બહોળા પ્રમાણમાં ફેલાવો કેમ થાય તેમ કરવા ઇચ્છા છે, તો દરેક ગ્રહસ્થે પોતાનાં સંતાનોને શુદ્ધિશાળી બનાવી કોઇપણ જાતના ખોટા વ્યસનોથી અટકાવવા હોય તો સારાં એકી અવાજે વળણાયલાં પુસ્તકો ખરીદ કરી તમારાં સંતાનોને ઉત્તમ રસ્તે દોરો. અમારાં છાપેલાં પુસ્તકોને જનસમૂહનો એટલો બધો સત્કાર મળ્યો છે કે ઘણાંખરાં પુસ્તકોની આઠ, નવ ને પંદર આવૃત્તિઓ સુદાં થયેલી છે તે જ તેની ઉપયોગીપણાનો સચોટ પૂરાવો છે. તો દરેક ગ્રહસ્થે જૈનધર્મની, તેમજ વ્યવહારિક, નૈતિક, રાષ્ટ્રીય, નોવેલો, વૈદ્યક, જ્યોતીષ અગર હરકોઇ જાતનાં પુસ્તકો મંગાવતી વખતે અમેને ટ્રાયલ દાખલ ભાવ પૂછાવી ખાત્રી કરવી.

લી. બાલાભાઈ છગનલાલ શાહ

પુસ્તકો પ્રગટ કરનાર ને વેચનાર.

કે. કીકાભટ્ટની પોળ—અમદાવાદ.

૨

મહાન લાભ લ્યો નહિ તો રહી જશો.
છપાય છે ! છપાય છે !! છપાય છે !!!

卐 જૈન સજ્જાયમાળા 卐

ભાગ ૧ લો (સચિત્ર)

સાતમી આવૃત્તિ ખલાસ થઈ છે, આઠમી આવૃત્તિ છપાય છે. આ પુસ્તકમાં ઉત્તમ સજ્જાયો, સ્તવનો, છંદો, લાવણીઓ, ચોઢાલીયાં વિગેરે ઘણા ઉત્તમ વિષયો આવશે. આ પુસ્તકનાં વખાણ કરવા તે સોનાને ઢોળ ચડાવવા જેવું છે, કારણ કે તેની સાત આવૃત્તિઓ ખલાસ થઈ છે તે જ તેની લોકપ્રિયતાનો ઉત્તમ પુરાવો છે. પૃષ્ઠ સંખ્યા ૨૨૪ આશરે થશે તથા પાકા પુઠાથી સુશેલિત બંધાઈ બહાર પડશે. આ પુસ્તક સામાયિક ક્રિયા કરતી વખતે વાંચવાથી આત્માને અનહદ આહ્લાદ ઉત્પન્ન થાય છે. આ પુસ્તકમાં લાવવાહી સુંદર ૪ થી ૬ ચિત્રો આપવામાં આવશે તેની દુક વિગત—

૧ પાર્શ્વનાથ ને કમઠ તાપસનો. પરીસહ, ૨ મેઘરથ રાજાએ પારેવાની ચિંતવેલી દયા, ૩ બાહુબળશુનું મુષ્ટિયુદ્ધ, તેનાથી ઉપજેલો વૈરાગ્ય, ૪ ધન્નાને સ્નાન કરતી વખતે ઉપજેલો વૈરાગ્ય, ૫ કળાવતીના કપાયેલાં કાંરા નવપદ્મ થયાં તેનું દ્રવ્ય છત્યાદિ ચિત્રો આપવામાં આવશે. અગાઉથી આહક ધનારને કિંમત રૂ. ૧-૦-૦ એક તથા પોસ્ટેજ રજીસ્ટર સાથે રૂ. ૦-૬-૦ છ આના મળી રૂ. ૧-૬-૦ નો મનીઓર્ડર કરી નામ નોંધાવવા વિનંતી છે. દશ નકલ એક શાળસ રાખશે, અગર આહક કરી ભરાવશે તેને એક નકલ વધુ આપવામાં આવશે. પાછળથી ખરીદનારને કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ એક રૂપીઓ આઠ આના તથા પોસ્ટેજ રજીસ્ટર તથા મનીઓર્ડરના આઠ આના મળી કુલ રૂ. ૨-૦-૦ થશે. આ પુસ્તક જેમ બને તેમ તાકીદથી છપાવી તૈયાર થયેથી મોકલવામાં આવશે માટે વિલંબ નહીં કરતા તુરત લખવા મહેરબાની કરવી.

આ પુસ્તક વિષે જાહેર પેપરના અભિપ્રાયોમાંથી થોડાક નીચે ટાંકીએ છીએ.

સાંજવર્તમાન તા. ૨૫-૧૦-૨૪ ના અંકમાં લખે છે કે—અમદાવાદ ક્રીકાસટની પેળવાળા બુકસેલર બાલાભાઈ છગનલાલ તરફથી જૈન ધર્મના અનુયાયી માટે ખાસ નોંધ લેવા લાયક અને અતિ ઉપયોગી વૈરાગી અને ઉપદેશક અપૂર્વ સજ્જાયો, સ્તવનો, છંદો, પદ વિગેરેથી ભરપૂર શ્રી જૈન

૩

સજ્જાચમાળા ભાગ ૧ લાની સાતમી આવૃત્તિ બહાર પાડવામાં આવી છે. તેની એક નકલ અમોને અવલોકનાર્થે મળી છે. આ પુસ્તકમાં કેટલાક સજ્જા-ચાદિક એવા તો વૈરાગ્યકારક છે કે જેથી વાંચનાર-સાંભળનાર પ્રાણીને જ્ઞાન ઉત્પન્ન થઈ પરમપદની પ્રાપ્તિ થાય છે. આ પુસ્તકમાં ૧૭૩ વિષયોને લગતાં સ્તવનો, છંદો વગેરેનો સમાવેશ કરવામાં આવેલો છે. જૈન બંધુઓને આ પુસ્તક કેટલું બધું ઉપયોગી થઈ પડ્યું છે તેનો ખ્યાલ માત્ર એટલા જ ઉપરથી આવી શકશે કે તેની સાતમી આવૃત્તિ પ્રસિદ્ધકર્તાએ જૈન બંધુઓ સન્મુખ રજુ કરીને જૈન ધર્મની અમૂલ્ય સેવા બજાવી છે. આ પુસ્તક ૨૧૬ પૃષ્ઠનું હોવા સાથે પાકા પુઠાની બાંધણીનું હોવા છતાં તેની કિંમત માત્ર રૂ. ૨) બે રાખવામાં આવી છે.

હિંદુસ્તાન પત્ર તા. ૨૭ સપ્ટેમ્બર સને ૧૯૨૪ ના અંકમાં લખે છે—જૈન સજ્જાચમાળા ભાગ ૧ લો—સંશોધન કરી પ્રગટ કરનાર બાલાભાઈ છગનલાલ શાહ—અમદાવાદ. મુલ્ય રૂપિયા બે. સજ્જાચમાળાની આ સાતમી આવૃત્તિ છે એ ઉપરથી સમજી શકાય એવું છે કે જૈનોમાં આ પુસ્તક કેટલું આવકારદાયક થઈ પડ્યું છે. જૈન તીર્થંકરો, મુનિઓ, સદ્ગુરુઓ તેમજ જૈન ધર્મના પવિત્ર સિદ્ધાંતો ઉપર રચાયેલી લગભગ પુણાબસો સજ્જાચોનો આ સંગ્રહ છે. આ પુસ્તકમાં કાગળો, છપાઈ, પુઠું વિગેરે સારા છે. એકંદર પુસ્તક જૈનોને માટે ઉપયોગી છે.

ગુજરાત કેશરી તા ૧૬-૧૧-૨૪ માં લખે છે કે—

જૈન સજ્જાચમાળા ભાગ ૧ લો. પ્રકાશક—બાલાભાઈ છગનલાલ શાહ
કિંમત રૂ. ૨-૦-૦

આ પુસ્તકમાં જૈનધર્મને લગતા અનેક છંદો, સ્તવનો, લાવણીઓ, સજ્જાચો વિગેરે આવેલાં છે. પુસ્તકના કાગળ, છપાઈ, બાઈન્ડીંગ ઇત્યાદિ અતિ સુંદર હોઈ જૈનધર્મીઓમાં ભેટ આપવા લાયક આ પુસ્તક છે.

ખીન્ત અભિપ્રાયો સ્વજનસંકેચના લીધે આપી શક્યા નથી.

પુસ્તકની નકલ	ગ્રાહકનું નામ	ગામ	પોસ્ટ

લી૦

બાલાભાઈ છગનલાલ શાહ

જૈન બુકસેલર એન્ડ પબ્લીશર

૬૦ કીકાભટ્ટની પાળમાં—અમદાવાદ

૪

તૈયાર છે !

તૈયાર છે !!

તૈયાર છે !!!

જૈન સજ્જાયમાળા ભાગ ૨ જો. (સચિત્ર)**આવૃત્તિ નવમી****આ બીજા ભાગમાં શું વાંચશો ?**

પ્રથમ છ લેશ્યાનું ચિત્ર તથા તેનું સંક્ષિપ્ત વૃત્તાંત. ત્યારબાદ આ પુસ્તકમાં સજ્જાયો, સ્તવનો, છંદો, વૈરાગી પદો વિગેરે ૧૯૪ વિષયો આવેલા છે. આ પુસ્તકમાં કામદેવની સજ્જાય, કામદેવ શ્રાવકની સમકિતની દેવતા પરીક્ષા કરી ભયંકર ઉપસર્ગો કરે છે પરંતુ તે કગાયમાન થતા નથી તેનું ચિત્ર. ૨. કૃષ્ણ અને બળદેવ દ્વારિકાને પ્રજ્ઞતી જોઈ અત્યંત દુઃખી થાય છે ને અટકાવવા સમર્થ નથી તેનો દેખાવ. ૩ જંબુસ્વામી અને તેમની આઠ સ્ત્રીઓનો સંવાદ ને તેમનું ચિત્ર. ૪ મેઘકુમારે હાથીના ભવે સસલાની ચિંતવેલી દયા તેનું ચિત્ર. ૫ સુભદ્રાના શિયળની કસોટીનું ચિત્ર ઇત્યાદિક ચિત્રો આવવાથી વાંચવામાં તથા સમજવામાં ઘણો જ આનંદ ઉપજે છે. આ પુસ્તકમાં આવેલ ચિત્રોમાંનું એક જ ચિત્ર જોવાથી મનને કેટલો અહ્લભાદ ઉત્પન્ન થાય છે.

આ પુસ્તક ઉંચા કાગળ ઉપર છપાવી પાકા પૂંઠાથી બંધાવી બહાર પાડેલું છે, માટે દરેકે દરેક જૈનના ઘરમાં અવશ્ય હોવું જોઈએ. કિંમત દોઢ રૂપીઓ. પોસ્ટેજ રજીસ્ટર્ડ મનીઓર્ડર સાથે રૂ. ૦-૮-૦ મળી રૂ. ૨-૦-૦

જૈન સજ્જાયમાળા ભા. ૩ જો.**આવૃત્તિ ચોથી**

આ પુસ્તકમાં પ્રથમના બે ભાગમાં નહીં આવેલી સજ્જાયો, સ્તવનો, છંદો, લાવણીયો ઇત્યાદિ ઘણા જ ઉત્તમોત્તમ ૨૬૬ વિષયો આવેલા છે. આ પુસ્તકમાં પાંચમો આરો પ્રવર્તે ૩૦ બે લ પ્રગટ થશે તે આપવામાં આવેલ છે. આ પુસ્તકની ત્રણ આવૃત્તિઓ બપો જવાથી ચોથી આવૃત્તિ બહાર પડી છે. પૃષ્ઠ સંખ્યા ૨૩૨ ઉંચા કાગળ ઉપર છપાવી પાકા એમ્બોઝીંગ પૂંઠાથી બંધાવેલ છે. કિંમત દોઢ રૂપીઓ. પોસ્ટેજ વી. પી. સાથે રૂ. ૨-૦-૦

જૈન સજ્જાયમાળા ભાગ ૪ થો.

આ પુસ્તકમાં પ્રથમના ત્રણ ભાગમાં નહીં છપાએલી સજ્જાયો, સ્તવનો, છંદો, લાવણીઓ તેમજ તે ઉપરાંત જ્ઞાતાશ્રમમાં આવેલ કર્મવિપાક કાવ્ય, મનુષ્ય કયા કર્મને ઉદયે કર્મ જાતિમાં જાય છે તે વિષય અવશ્ય જાણવા જોવો છે. તે ઉપરાંત ઘણા સુનિરાજેની કૃતિઓ છે. કિંમત દોઢ રૂપીઓ પોસ્ટેજ વી. પી. સાથે રૂ. ૦-૮-૦ મળી રૂ. ૨-૦-૦ પૃષ્ઠ સંખ્યા ૨૦૦ ઉંચા બ્લેક કાગળ ઉપર છપાવી પાકા પૂંઠાથી બંધાવેલ છે.

૫

સુ ય ગ ડાં ગ સૂ ત્ર મૂળ નો પાંચમો ભાગ.

લેખક:-મુનિ માણિક (ખરતરગચ્છ)

પ્રકાશક:-શા. ત્રિકમલાલ ઊગરચંદ વક્રીલ.

સદરહુ સુયગડાંગ સૂત્રનો પાંચમો ભાગ અધ્યયન ૩ થી ૭ પ્રાકૃતમૂળ સાથે ટીકાને આધારે સ્વપ્તીકરણથી ગુજરાતી ભાષાંતર કરવામાં આવ્યું છે. દરેક તત્ત્વાભિલાષી જૈને અવશ્ય ખરીદવું જોઈએ.

જેમાં પચ્ચખાણુ, આહાર, અનાહાર જીવ, અજીવ, પુણ્ય, પાપ, લોક, અલોક, બંધ, મોક્ષ ઇત્યાદિનું સુંદર રીતે વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. નય, નિક્ષેપ, સ્વાહ્વાદ, પર્યાય, પુણ્ય, દ્રવ્ય, જ્ઞાન, ક્રિયા વિગેરે જૈન તત્ત્વજ્ઞાનનું ઉંડું રહસ્ય બતાવી સર્વસપ્રશ્નિત ધર્મનું આખેહુળ વર્ણન કર્યું છે.

આ સૂત્રમાં પ્રત્યાખ્યાન કરવાની જાગૃતમાં પચ્ચખાણુ ટેટલું ફળદાયી છે ને પ્રત્યાખ્યાન ન કરનારને કેવી રીતે પાપ લાગે છે તે વિષે સંપૂર્ણ ખ્યાન, સાધુ અનાચાર આચર્યથી દૂર રહે છે તે વિષે, અનાચાર છોડવા વિષે, મોક્ષ-ગામી જીવ નહિ રહે તે ન જોલે, પાટા નાના જીવને હણવાથી સરખું કે ઓછું-વધતું પાપ છે તે ન જોલે, આધાકર્મી આહાર ખાવાથી રોષ થાય કે ન થાય તે ન જોલે, પાંચ શરીરનો સંબંધ તેમજ તેની શક્તિનું વર્ણન, વ્યાપારી લોકો સાથે શ્રી મહાવીરની સરખામણી, માંસભક્ષણના દોષો, સાધુએ પોતાના માટે રાંધેલું અનાજ પણ ના ખાવું, સારા જ્ઞાણની પ્રશંસા વિગેરે ઘણા વિષયો આપેલા છે.

તે સિવાય ઉદકપેઠાલાના પ્રશ્નો, શ્રી ગાતમ ગણધરનાં ઉત્તરો, આર્દ્રકુમારનું અધ્યયન, તેનો શ્રેષ્ઠિકપુત્ર અભયકુમાર સાથે થયેલો સંબંધ, ગૌશાલકમત, જૌદ્રમત સમીક્ષા, એકદંડી તથા બ્રાહ્મણો! સાથે થયેલા સંવાદો વગેરે વિષયો વાંચવાથી જૈન મતનું અદિતીય સ્વરૂપ જાણી શકશો. પૃષ્ઠ સંખ્યા ૩૫૦ પાકું છીંટનું પુંડું છતાં કીંમત માત્ર રૂ. દોઢ.

સદરહુ મુનિ માણિકના બનાવેલા સુયગડાંગના ભા. ૧-૨-૩-૪ વિગેરે મળશે.

લખો:-

જાલાભાઈ છગનલાલ શાહ

જૈન ધર્મના પુસ્તકો પ્રગટ કરનાર અને વેચનાર
કીકાભટ્ટની પોળ-અમદાવાદ.

જશ વાંચવા તરફી લેશો !!!

જૈન ધર્મનાં અત્યુત્તમ પુસ્તકો મળવાનું જીનું ઠેકાણું.

પુસ્તકોનાં નામ.	મૂળ કીંમત ઘટાડેલી કીં.	
જૈન સંગ્રહમાળા ભા. ૧-૨-૩-૪ દરેકના	૨-૦-૦	૧-૮-૦
તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર) આવૃત્તિ બીજી	૨-૮-૦	૨-૦-૦
જૈન કથા સંગ્રહ ભાગ ૧ લો આવૃત્તિ ત્રીજી	૧-૮-૦	૧-૦-૦
કૃતચી કેસર	૧-૮-૦	૧-૪-૦
સદ્ગુણી સુશીલા	૧-૪-૦	૧-૦-૦
પ્રતિભાસુંદરી અથવા 'પૂર્વકર્મનું' પ્રાબલ્ય	૧-૮-૦	૧-૦-૦
જૈન ધર્મ	૨-૦-૦	૧-૧૨-૦
જૈન સતી રત્નો (સચિત્ર)	૧-૪-૦	૧-૦-૦
જૈન સ્તુતિ શાસ્ત્રી	૦-૮-૦	૦-૮-૦
કર્મપરીક્ષા (દેવી ચક્રનો ચમત્કાર)	૨-૦-૦	૧-૮-૦
યોગશાસ્ત્ર કેસરવિજયજીકૃત	૨-૦-૦	૧-૧૪-૦
મલયાસુંદરી આદર્શ નોવેલ	૧-૪-૦	૧-૩-૦
તેજસાર રાજાનો રાસ	૧-૦-૦	૦-૮-૦
અમૃત્ય શિક્ષા	૦-૮-૦	૦-૪-૦
મહિલા મહોદય (સચિત્ર) ભા. ૧ લો તથા ૨ જો દરેકના	૨-૦-૦	૧-૮-૦
ધર્મખિન્દુ	૨-૦-૦	૧-૦-૦
વૈરાગ્યશતક ભાષાંતર કથાઓ સાથે	૧-૮-૦	૧-૦-૦
જૈન સિદ્ધાંતોની વાર્તાઓ ભા. ૧ લો તથા ૨ જો	૧-૦-૦	૦-૧૨-૦
બાળ અંધાવળી ભા. ૧ થી ૬ જૈન કથાઓ દરેક સેટમાં વીસ વીસ કથાઓનો સેટ) દરેક સેટની કિં.	૧-૮-૦	૧-૪-૦
સુયગડાંગસૂત્રનું ભાષાંતર	૧-૮-૦	૧-૪-૦
સુયગડાંગસૂત્ર વિભાગ ૫ મો મુનિ—માણેકકૃત	૧-૮-૦	૧-૪-૦
જૈન સુબોધ લક્ષ્મીમાળા	૦-૪-૦	૦-૩-૦

દેવસૂત્રનું ગુજરાતી ભાષાંતર સચિત્ર (મુંબઈ મેનહી)	૪-૦-૦	૩-૦-૦
પુણ્યપ્રભાવ (સમરાદિત્ય સચિત્ર)	૪-૦-૦	૨-૮-૦
„ ચિત્ર વિનાનું	૪-૦-૦	૨-૦-૦
જૈનમહાભારત પાંડવ સચિત્ર	૪-૦-૦	૩-૦-૦
મહાવીર જીવન વિસ્તાર સાચિત્ર	૨-૦-૦	૧-૦-૦
ધન્ના-શાલિભદ્રનો રાસ સચિત્ર	૧-૮-૦	૦-૮-૦
જૈન સ્તુતિ ગુજરાતી	૦-૪-૦	૦-૩-૦
કાવ્ય કલ્પોલ	૧-૦-૦	૦-૧૦-૦
ગામ્યગોરી સચિત્ર. આદર્શ નવલકથા	૨-૦-૦	૧-૮-૦
કનકાવતી મુનિ બાળવિજયકૃત	૧-૪-૦	૧-૦-૦
વિમલમંત્રીનો વિજય	૨-૦-૦	૧-૮-૦
જૈન સાહિત્યની કથાઓ ભાગ ૧ લો તથા ભાગ ૨ જો	૦-૫-૦	૦-૪-૦
રત્નસેન રત્નમંજરીનો રાસ	૦-૪-૦	૦-૩-૦
ઉપમીતી ભવપ્રપંચ ભા. ૧-૨-૩	૬-૮-૦	૬-૦-૦
અધ્યાત્મ કલ્પદ્રુમ	૨-૮-૦	૨-૪-૦
અધ્યાત્મ સાર	૨-૦-૦	૧-૧૪-૦
શ્રીપાળ રાજાનો રાસ સાચિત્ર	૩-૦-૦	૧-૮-૦
સુયગડાંગસૂત્ર ભા. ૧-૨-૩-૪-૫ મો દરેકના	૧-૮-૦	૧-૪-૦
મુનિરાજ શ્રી માર્જુકમુનિકૃત		
અર્પણ	૧-૨-૦	૦-૧૨-૦
જગતશેઠ	૧-૪-૦	૧-૦-૦

ઉપરનાં પુસ્તકો સિવાય મુંબઈ, ભાવનગર, પાલીતાણા, સુરત ઇત્યાદિ દરેક સંસ્થાઓના છાપેલા જૈન તેમજ જૈનેતર પુસ્તકો મોટા સ્ટોકમાં મળે છે. એક વાર મંગાવી કામ પાડવા વિનંતી છે. સામટા લાયબ્રેરી તથા પાઠશાળા સાર ઇનામ બદલ મંગાવનારને ખાસ ફાયદાથી જ આપવામાં આવશે.

લીં જુના અને જાણીતા

બાલાભાઈ ઇગનલાલ શાહ

પુસ્તકો પ્રગટ કરનાર જાહિત્યપ્રચાર

કે. કીકાભટ્ટની ગાવો—

૧૬ સલા—ભાવનગર.

જરૂર વાંચો !

જરૂર વાંચો !!

અદ્ભુત સામાજિક નવલકથા

ગામ્યગૌરી અથવા વર્તમાન સમયની વિલક્ષણતા.

(સચિત્ર)

આ અત્યુત્તમ બોધદાયક પુસ્તકની ઉપોદ્ધાત વિદ્વાન સાક્ષરરત્ન શ્રીયુત્તમ મગનભાઈ ચતુરભાઈ પટેલે (બેરીસ્ટર) લખી છે. આર્થ સન્નારીનું ગૃહજીવન સુંદર રીતે આલેખી, સુંસાર સ્વર્ગ તુલ્ય કેમ બનાવાય ? દુઃખમાં ધીરજ અને સુખમાં નિરભિમાનપણે રહી જીવન સાફલ્યનો મંત્ર આપે-હોય રીતે બતાવ્યો છે. તે સિવાય લક્ષ્મીવાનોના લીલા, મોદીનું મનુષ્યત્વ, હાથ દરિદ્રતા દુઃખી દંપતી, આર્યનારીધર્મ વિગેરે ઉત્તમ પ્રકરણોથી સુશોભિત, ગૃહ લાયકોરીના શબ્દગારરૂપ આ પુસ્તક અવશ્ય ખરીદો. રૂપ : પૃષ્ઠ, છ સુંદર ચિત્રો, છતાં કિંમત ફક્ત રૂપીયો દોઢ, પોસ્ટેજ અલગ

મફત !

મફત !!

મફત !!!

શ્રી ધન્ના શાંલભદ્રનો રાસ (સચિત્ર)

સુપાત્રદાનનો અપૂર્વ મહિમા દર્શાવનાર, કર્મના અચળ સિદ્ધાંતો રજુ કરનાર, અનેક રાગરાગણીઓથી ભરપુર આ ઉત્તમ ધર્મ-ગ્રંથ અવશ્ય વાંચો, જેમાં ધન્નાનું પરાક્રમ, તેનું બુદ્ધિબળ, કળાકૌશલ્ય, ઉદારતા, સંપૂર્ણ સુખસાહ્યબળી છતાં સંસારત્યાગ વિગેરેનો આભેદુલ્ય ચિતાર તમારું હૃદય ડોલાવી મૂકશે. સુંદર લાવવાહી ચિત્રો, પાકું પુઠું, ૩૦૦ પૃષ્ઠ છતાં કિં. માત્ર રૂ. ૧૫૫ પરંતુ અમારું સત્યાયમાળા ભાગ ૨ જે નામનું સચિત્ર પુસ્તક જેની કિંમત રૂ. ૨ છે તે મંગાવનારને આ પુસ્તક મફત (ભેટ) મળશે, માટે આજે જ રૂ. ૨-૬-૦ (પોસ્ટેજ સાથે)નો મનીઓર્ડર મોકલી બંને પુસ્તકો મંગાવી લ્યો.

લી. બાલાભાઈ છગનલાલ શાહ

દ્વિતીય વિભાગ

પુસ્તકો પ્રગટ કરનાર ને વેચનાર

જેન સુબોધ ભક્તિમાળા

ડે. કીકાભટ્ટની પોળ- અમદાવાદ.

શા. હરીચંદ મીઠાભાઈનું ખેદકારક અવસાન.

આ બંધુ ભાવનગરના રહેવાસી હતા. ઉંમર લગભગ ૭૪ વર્ષની થઇ હતી. સરલ-પ્રકૃતિવાળા, શાંત અને ધર્મક્રિયામાં પરાયણ રહેતા હતા. આર્થિક સ્થિતિ સારી હોઇ સત્કાર્યોમાં વારંવાર ધનવ્યય કરતા હતા. પુત્રસંતતિ નહોતી આ સભાના લાઇફ મેંબર હતા. કાર્તિક વદિ ૫ મે થયેલા તેમના અભાવથી સભાને એક ધર્મિષ્ઠ સભાસદની ખોટ પડી છે. તેમના શ્રેયાર્થે નજીકમાં અઠાઇ મહોત્સવ અને સંઘસ્વામીવાત્સલ્ય થવાનું છે. અમે તેમના બંધુ ઠાકરસી, તેમના પુત્ર દામોદરદાસ વિગેરે કુટુંબીઓને અંતઃકરણપૂર્વક દિલાસો આપીએ છીએ અને તેમના આત્માને શાંતિ પ્રાપ્ત થાય તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

ભાઈ શ્રી ચંદુલાલ વલ્લભદાસનું શોકજનક પંચત્વ.

ભાઈ શ્રી ચંદુલાલ લગભગ ૫૨ વર્ષની યુવાન ઉંમરે ભાવનગરમાં કારતક વદિ ૧૨ ને દિવસે અવસાન પામ્યા છે. આ બંધુ ઉત્સાહી યુવક હતા. જ્ઞાતિએ દશાશ્રીમાળી હતા. એમના પિતાશ્રીને એકના એક પુત્ર હતા. શાંત, મિતાહારી અને મીલનસાર સ્વભાવવાળા હતા. આયુષ્ય અદ્ય હોવાથી નાની ઉંમરે કાળનો ગ્રાસ થઇ પડ્યા છે. એઓ સભાના લાઇફ મેંબર હતા. એમના ખેદજનક અવસાનથી આ સભાને ઉપયોગી સભાસદની ખોટ પડી છે. અમે તેમના પિતાશ્રી તથા કુટુંબીઓને અને સ્નેહીવર્ગને અંતઃકરણપૂર્વક આશ્વાસન આપીએ છીએ અને તેમના આત્માને ચિરકાળ શાંતિ મળે તેમ ઇચ્છીએ છીએ.

તૈયાર છે.

જલદી મંગાવો.

તૈયાર છે.

દેવસિરાઇ પ્રતિકમણસૂત્ર-શબ્દાર્થ-ભાવાર્થ-અન્વયાર્થ સહિત.

બાળઅભ્યાસીઓને પોતાના અભ્યાસમાં બહુ જ સરલ પડે તેવી રીતે આ ગુક તૈયાર કરી છપાવેલ છે.

દેવસિરાઇ પ્રતિકમણ સૂત્રની ગુકો આ પહેલાં કેટલીક પ્રગટ થયેલ છે, તેનાથી આ ગુકમાં ઘણીજ વિશેષતા અને વધારો કરેલ છે, તે જોવાથી વાચક જાણી શકશે; તેટલું જ નહીં કે જેથી આ ગુક પ્રમાણે દેવસિરાઇ પ્રતિકમણસૂત્રના અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓ એજ્યુકેશન બોર્ડની પરીક્ષામાં બેસીને પણ તે ધોરણની પરીક્ષા ઉંચા નંબરે પસાર કરી શકશે. હિન્દના દરેક શહેર યા ગામની પાઠશાળામાં અભ્યાસ કરનાર વિદ્યાર્થીઓને માટે સરલ અને ઉપયોગી કેમ બને તે લક્ષ્યમાં રાખીને આ ગુકમાં અનેક વિષયો દાખલ કરી તૈયાર કરવામાં આવી છે. આ ગુકની કિંમત માત્ર નામની જ દશ આના તથા ટપાલખર્ચ ત્રણ આના રાખવામાં આવેલ છે. તે સાહિત્યપ્રચાર અને બાળકો વિશેષ લાભ લઇ શકે તે હેતુને લઇને જ છે. મંગાવો—

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દર માસની પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું માસિક પત્ર.

પુ. ૩૧ સુ. વીર સં. ૨૪૬૦. માર્ગશિર્ષ. આત્મ સં. ૩૮. અંક ૫ મા.

વીર-હાક.

“ સર્વ શહેરોના માણસોને સમાન અને સાધારણ સુખપ્રાપ્તિ થાય અને છેવટે દેશમાં તવંગરને સુખ યશ મળે, ગરીબ સુખે રોટલો પેદા કરે, દેશમાં મોટાં મોટાં કારખાનાં નીકળે, પૈસેટકે દેશ તાજે થાય, ઉપજ ઘણી અને સુંદર થાય, એવી ઉત્તમ જનસો પરદેશમાં અને જાંહાં અછત હોય તાંહા વેચાય; વિદ્યા, હુન્નરો ખડોળા લોકોમાં પાણીમાં નાખેલા કાંકરાથી જેમ કુંડાળા મોટા થયાં જાય તેમ ફેલાય; એવી એવી વાતોના સાધન કરવાની ઉલટ લાવવી અને તેમ કરવા મંડી પડવું એનું નામ દેશાભિમાન.

x

x

x

“ દેશની હાલત સુધારવામાં દરએક માણસને જે પ્રકારનાં દેવાં ચૂકાવવાના હોય છે, એક તો પોતે જ મહેનત કરવી અને બીજું એ કે બીજાઓને એ કામ સારૂ બની શકે તેટલી મદદ કરવી- આ જે દેણ અદા થયેથી સ્વદેશાભિમાન દઢ થાય છે.”

નર્મગદ્યમાંથી.